

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.Pondělí 13. ledna
pokračování na str. 2**Slovo vydavatele:**

Ještě jednou přeji vám všem v novém roce 2025 to nejlepší, hlavně málo rozčilování a stresu, pevné zdraví atd.

Děkuji za každou finanční pomoc Novinám.

Nezapomeňte, že všechno může být jinak. Velký a hlasitý bojovník proti komunismu může být komunista a udavač. Váš nejlepší kamarád může na Vás donášet.

Aby byl člověk úspěšným podvodníkem, musí vypadat důvěryhodně a jednat solidně.

Žijeme v době, kdy politici a rádio i televize otevřeně lžou.

Nemluvte o tom, že už pomalu každý zkušený počítačový grafik dokáže udělat s pomocí AI video které nerozpoznáte od skutečnosti.

Kolik lidí v ČR i v Austrálii tvrdilo, že se s komunisty nemluví, a že je nemají rádi a teď se vidí v soudruhu jenerálovi a zbožňují ho, i když je jasné, že je jen figurka, kterou řídí různé šedé eminence. Pan Petr Fiala v televizi řekne, že se lidé neměli nikdy lépe a on je nejlepší politik a premiér v ČR od roku 1939.

To samé prohlašuje o sobě a Austrálii Anthony Albanese.

Chlábil bychom si pomáhat.

Je nesmysl, že mládí je nositelem pokroku

. Mládí nikdy nebylo vzdělané. Škola má učit myslet, ne indoktrinovat

Alexander Tomský

K soumraku říše římské bývá běžně přirovnáván úpadek západní civilizace na pozadí vzestupu Číny, posilování válčícího Ruska, nebo i Íránu. „Je to tragická historie – to, co se stalo v Americe po pádu komunistické říše. Američané se úplně zbláznili,“ shrnul politolog Alexander Tomský v předchozí části našeho rozhovoru „Posledních 35 let“. Přebujelému konceptu lidských práv a šíření dobra podle něj podlehl celý Západ, a my se vezeme s ním. Pod taktovkou antiliberálního liberalismu se dnes prosazují jediné správné názory a jediné správné postupy, ty ostatní jsou vytěšňovány se stále větší agresivitou, a ti, kdo nesouhlasí, si nesou cejch extrémistů a radikálů. Proto se samozřejmě nabízí otázky: Jsme ještě svobodní? Máme opravdu ještě demokracii? Náš host na to lakonicky odpovídá: „Máme určité pole, které nám

bruselští úředníci povolili, a na tom poli si můžeme hrát.“

Martina: Alexandře Tomský, když jsme si tady bavili o svobodě, tak jste řekl: „Oktrojovaná demokracie, oktrojovaná svoboda.“ Můžeme vidět, jakým způsobem se cíleně vláda snaží omezit svobodu slova. Vy jste řekl, že pomalu. Na druhou stranu jste řekl, že už jste viděl plakát o tom, jak mají cestující naprášit někoho, kdo má řekneme...

Alexander Tomský: Přitom cizí lidé spolu ve vlaku vůbec nemluví. To je úplně absurdní.

Martina: Ale přesto by se měli zmínit třeba i o sousedovi a podobně. Řekněte mi...

Alexander Tomský: A spolehlivé zprávy.

Martina: Beze sporu. Spolehlivé, ověřené.

Alexander Tomský: Důvěryhodné a spolehlivé.

Martina: Tyto tendence jsou vždycky na první pohled vedeny ušlechtilými cíli, ukrývají se za fráze jako boj proti dezinformacím a konspiračním teoriím. Řekněte mi, co je za těmito snahami? Co za nimi vidíte? Jsou to opravdu bohublé úmysly, někdy skutečně

myšlené dobře, nebo je to hra, jako tomu bylo za minulého režimu, kdy se říkalo, že přece máme svobodu projevu, akorát že pak nemáme svobodu po projevu?

Alexander Tomský: To je dobře řečeno. Samozřejmě na světě existují dvě hnutí, která nám krásně zobrazili komunisté a nacisté. Jedno hnutí vyvolává v lidech nutkání ke zlu, a druhé je idealistické. Proto také měl komunismus větší úspěch než Hitler – idealistické hnutí je vždycky lepší. Ale na Izraeli vidíme problém, že už tam toto hnutí začíná mít nutkání ke zlu, protože Palestina od moře ke břehům Jordánu znamená vlastně genocidu Židů. Ale máte pravdu, že moderní progresivistická ideologie je založena na idealismu, a proto má úspěch, zejména u studentů humanitních oborů, kteří tomu podléhají, protože univerzity přestaly učit. Za mě ještě byla u učení určitá disciplína, a když jsem studoval politickou filozofii, mezinárodní vztahy, tak každý student musel znát opačný názor, musel mít zdroje, když psal. Byl tam velmi silný nápor na objektivitu, která je sice nedosažitelná, ale byla tam.

Martina: Aspoň kritické myšlení.

Alexander Tomský: Ale byla tam metodologie, a vedlo to skutečně k myšlení, které už úplně zaniklo. Čili mládež se skutečně v progresivismu vidí, a buduje nový svět. A zase jsme

u sekularizace: Cožpak lidé mohou žít bez nějakého smyslu své existence? Nemohou. Sice většina lidí se spokojí s tím, že žije pro rodinu, pro svou práci, pro své hobby...

Martina: Třídí odpad.

Alexander Tomský: Nebo s nějakými takovými drobnostmi, ale prostě mají svůj cíl, a vyšší cíl nepotřebují. Ale určitá menšina vždy potřebuje vyšší cíl. Já jsem kdysi napsal esej, nebo text o malém a velkém smyslu života.

A velký smysl života po křesťanství zanikl. Pokusem byl nacionální socialismus Hitlera a bolševismus.

A teď máme třetí pokus o budování nového světa, a to mládež vidí samozřejmě velmi pozitivně, a je velmi silná, protože vychází z univerzit, a je intelektuální.

Musíme rozlišovat občanská práva, politická práva

Martina: Vy jste řekl, že jsou dva směry: Nutkání ke zlu, a k idealismu. A mě by jenom zajímalo, jestli to ve výsledku není jedno. Stanislaw Lem řekl, že svět ztotočený k dobru je stejně nesvobodný, jako svět ztotočený ke zlu.

Alexander Tomský: Nakonec ano, ale až v poslední fázi. Ono to postupuje, ale ...

Martina: Protože se svět ztotočený k idealismu, jakože se dlouhou dobu tváří, že vede k dobru, a tudíž na sebe nabalí mnohem více lidí.

Alexander Tomský: Ano, a výsledek bude stejný. Je to zvláštní, nutkání ke zlu v naší civilizaci není přijatelné. Naše civilizace je založena přeci jenom na člověku stvořeném k obrazu božím, a podobně. Takže to u nás není. Ke zlu tíhlo v dějinách mnoho hnutí, a jedno z největších byla „Zlatá horda“ v Rusku, nebo Tataři a podobně, kteří chtěli vyvraždit všechna města, spali pod stany a nenáviděli města. Ale přímo nenávisťná hnutí dnes v naší civilizaci nepřípadají v úvahu.

Martina: Takže jsou pokrytecká.

Alexander Tomský: Proto se také považuje nacismus za větší zlo než komunismus, a nepřipadá v úvahu. Budeme mít pořad pachatele dobra.

Martina: Myslíte si, že teď žijeme v tom, čemu se říká: „Bud' budeš tolerantní, nebo dostaneš přes držku“?

Alexander Tomský: Je to tak. Bylo a je hodně vtipů na tyto pachatele dobra.

Martina: Tak, už jsme se podívali pod sukýnku demokracii i svobodě. A co teď lidská práva? Nezdá se vám, že to, čemu jsme si zvykli říkat „lidská práva,“ se v současné době, nebo v posledních letech, stalo nástrojem menšin, jak vládnout většině? Co všechno se schová za lidská práva?

Alexander Tomský: To je strašný problém, a nikdo s tím nepočítal. Když Angličané v roce 1668, 1669 uzákonili

čtyři občanská práva, tak je vůbec nechápali jako Francouzská revoluce, tedy univerzálně. Chápali to jakože „Angličané mají tato práva, my tady budeme mít tato práva“. Habeas Corpus, například – bez zatykače nemůže být nikdo zatčen, porota bude rozhodovat o tom, jestli má soudce pravdu, a tak dál. Byly tady vymezeny určité svobody. Když jsem byl ještě zelenáč, devatenáctiletý student na The London School of Economics, tak starý profesor, Michael Oakeshott, významný konzervativní filozof, říkal: „Přátelé, vy víte, jak se nám po roce čtyřicet pět rozmnožila Charta lidských práv OSN. Zapamatujte si jednoduché dělítko. Skutečné svobody jsou práva, která nic nestojí.“ Nemají žádný finanční základ. Prostě jsou zadarmo. A tato práva jsou občanská. Mají sice univerzální rozměr a charakter, ale vznikla v západoevropské civilizaci na židovsko-křesťanském základě, a je otázka, jestli to nebyl omyl. Je to velice problematické.

Bible o žádných právech nemluví. Mluví o důstojnosti člověka, a o rovnosti před Bohem, a tak dál. Mají univerzální rozměr a bylo by krásné, kdyby byla přijata všude, ale je to nemožné, protože lidé dávají přednost vlastní civilizaci, vlastní kultuře, vlastním tradicím, a tato abstraktní práva nebudou přijímat. To mi řekl tento profesor před pětadesáti lety.

Takže já jsem nikdy neměl žádné iluze, že by univerzální lidská práva, pro která Američané napáchali škody, o kterých jsme mluvili... Tam je přece příčina. Albrightová chtěla do Súdánu vnést lidská práva. To nejde. Takže musíme rozlišovat občanská práva, politická práva, která si může zákonodárce vytvořit tak, jako to udělali v Anglii v sedmnáctém století. Ale práva dětí, jak o nich mluví například Evropská unie? To je jedna absurdita za druhou.

Martina: Proč to dělají?

Alexander Tomský: Nějak se jim to množí. Pachatelé dobra by chtěli světu uzákonit ideální, utopický systém. Proč mají lidé nutkání k utopii? To mi vysvětlete. K ráji na zemi.

Martina: Potřebují se cítit lepší. V okamžiku, kdy se cítíte předobry, tak se cítíte povýšený, máte navrch.

Alexander Tomský: Já se cítím špatně, protože jsem hříšník, a jsem si vědom své nedokonalosti.

Martina: Ale kdybyste napsal do evropského zákona něco o ochraně práv dětí, tak byste se možná cítil lépe.

Alexander Tomský: Já nejsem psycholog ani psychiatr. Já tomu nerozumím.

Martina: Ptal jste se mě, proč se lidé uchylují k idealismu.

Pokračování na straně 12 a 13

Pondělí 13. ledna

Slovenský gymnazista nepodal při přebírání ruku Pellegrinimu Fico zve Zelenského, Zelenský Fica jednat o plynu Scholz odmítá dávat 5 procent HDP na obranu A Danko se opět chystá do Ruska, opozici posílá do USA a Afriky s. jenerál přibral do svého týmu poradců pro zahraničí Věru Jourovou. Tomu se říká :držet prst na tepu doby..
Prezident Pavel, premiér Fiala a jejich dámy obědvali v Lánech A Na Chebsku se trásla země
Politici STAN shánějí podpisy kvůli umístění na kandidátkách Bývalý český voják dostane osm let za plenění na Ukrajině U nás občas sluníčko, přes den mrzlo málo, večer už hodně

Úterý 14. ledna

NATO vysílá lodě do Baltského moře
Lavrov pochvalně hovořil před německými volbami o AfD a DSW A Fico odmítá jet do Kyjeva jednat o plynu
Snad se schyluje k dohodě v Gaze, teroristé propustí unesené z Vláda oznámila možnost plného zásobování ropou ze západu Senát váhá se schválením gumového zákona o činnosti pro cizí moc A Imunitní výbor projednával stíhání Okamury, rozhodne 4. února A Šéf VZP Kabátek dostane roční odměnu ve výši 1 810 500,-Kč! A na nemocné se dělají sbírky. A komu to přijde divné, tak je dezolát.
Lední medvědi budou mít v pražské ZOO nový pavilon Premiér Fiala prohlásil, že je nejlepší politik a premiér od roku 1939. A U nás mrazivý zamračený den

Středa 15. ledna

Policie zatkla jihokorejského prezidenta
Budoucí ministr zahraničí USA Rubio vyzývá Rusko a Ukrajinu k ústupkům A Izrael a Hamás se dohodly na příměří
Polsko chce podporovat přijetí Ukrajiny do EU
Miroslav Kalousek oznámil, že se nebude vracet do politiky
Bezpečnostní výbor senátu podpořil trestnost činnosti pro cizí moc A Poslanci ANO nesouhlasí se zamýšlením prodloužením zkušební doby
Tzv. bypass stavebního řízení nemá slibovaný efekt
U nás ráno mráz, pak se mírně oteplilo, pod mrakem

Čtvrtek 16. ledna

Dohoda o Gaze zřejmě trvá A Zemřel režisér David Lynch
Místopředseda slovenského parlamentu Danko v médiích velebí Putina A K prvnímu letu startuje raketa New Glenn miliardáře Jeffa Bezose
Petr Fiala bude kandidovat asi na jižní Moravě A BIS vypátrala, že dezinformační weby se budou zajímat o volby
Alena Vításková dostane odškodnění za nezákonné stíhání Vlny byl nejnavštěvovanější film v roce 2024
U nás zasmušilý den, teplota do 2°C

Pátek 17. ledna

Čínský prezident hovořil s Trumpem
Francie, Německo a USA se přes své vyslance ohrazují proti slovenskému ministru zahraničí
Írán a Rusko odepsaly dohodu o partnerství
Izraelský bezpečnostní kabinet schválil dohodu o Gaze
Dva Fialovi poradci mají problémy s Národní bankou kvůli kampaňce A Čeští studenti podporují slovenského kolegu, který nepodal ruku prezidentovi
Poslancům stoupnou o sedm procent platy
Česko vypustilo vojenskou družici
U nás pod mrakem, lehce nad nulou

Víkend 18. – 19. ledna

Donald Trump přebírá 20. ledna úřad prezidenta USA
Dohoda o příměří v Gaze vešla v platnost
Robert Fico oznámil, že opozice chystá převrat
Libanonský prezident Aun vyzývá Izrael, aby se stáhl z území jeho země A Podle průzkumů by se Stačilo! a Motoristé nedostali do sněmovny
Českem projely vojenské konvoje na cvičení v Rumunsku
V doplňovacích volbách do senátu uspěl lidovec Zdeněk Papoušek A Umřela Eliška Wagnerová, někdejší předsedkyně Nejvyššího soudu
U nás lehce nad nulou, po poledni v sobotu i neděli chvilku sluníčko

Pondělí 20. ledna

Donald Trump se stal 47. americkým prezidentem
Do Gazy dorazila humanitární pomoc
Biden vydal preventivní milost, aby se Trump nemohl pomstít
Fico je v Turecku, chce mír na Ukrajině
Fiala věří v úspěšné vztahy s USA
ČR a Vietnam uzavřely strategické partnerství
Učitelka v ZŠ se úspěšně utkala s ozbrojeným žákem
Ve skiareálu Telnice se sekla lanovka, pomáhali hasiči
U nás lehce nad nulou, kolem poledne slabé sluníčko

Úterý 21. ledna

Americký senát schválil Rubia jako ministra zahraničí
Von der Leyenová podpořila význam Pařížské dohody
Slovenský parlament jedná v utajeném režimu o nedůvěře vládě A Slovenská informační služba zjistila, že hrozí destabilizace Slovenské republiky

Žák který chtěl zastřelit učitelku je v diagnostickém ústavu ANO dá důchodovou reformu k Ústavnímu soudu
Výroba aut v ČR dosáhla loni rekordního počtu
Zemřel skladatel Petr Hannig
U nás pod mrakem, pod nulou, pod psa

Středa 22. ledna

Afghánec v Bavorsku zabil nožem dospělého a malé dítě
Trump hrozí Rusku cly, pokud neukončí válku
Zelenskyj chce, aby Ukrajinu zabezpečovalo 200 tisíc evropských vojáků A Donald Tusk vyzval Evropu ke zbrojení
Senát se neshodl na zrušení sporného zákona
Pražský primátor chce, aby Rakušan pomohl vyhodit šéfa magistrátu A Bude dětský ombudsman
Vláda zřídí statut oficiálního umělce
U nás pod mrakem, na nule

Čtvrtek 23. ledna

Šéf CDU Merz chce natrvalo kontrolovat německé hranice Pellegrini oznámil, že se na Slovensku chystá státní převrat
Trump nařídil, aby se přes hranici s Mexikem nepouštěli migranti A Brit Rudakubana dostal 52 let vězení za ubodání tří malých holčiček
Ministr průmyslu Vlček zjistil, že energie jsou důležité
Vyšetřovací komise neshledala pochybení při zásahu proti vrahovi na Filosofické fakultě
Senát nepovolil hlídačkovně, schválil smlouvu s Vatikánem
Film Vlny neprošel na nominaci na Oskara
U nás pod prakem, teplota těsně nad nulou

Pátek 24. ledna

Fico oznámil, že někdo kyboťočí na Slovensko
Hamás oznámil jména dalších čtyř rukojmí, propustí je v sobotu A Trump pošle potrestané muže předělané na ženy do mužské věznice
Maďarsko odstřelilo prodloužení sankcí EU proti Rusku
Vědci zjistili, že jen každé druhé české dítě má normální váhu
Dozimetr Rédl je podle soudu svéprávný
Policie za týden řešila deset vyhrožování ve školách
Z Bohumína odvezli zpět do Polska ilegální odpad
U nás teplo kolem pěti, sluníčko s mráčky

Víkend 25. ledna – 26. ledna

Před 80 lety Ruská armáda osvobodila Osvětim
Sesazený jihokorejský prezident je obviněn ze vzpoury
Trump navrhuje, aby Jordánsko a Egypt přijaly Palestince z Gazy A Hamás propustil unesené 4 izraelské vojačky
Preference ANO stouply na 35 procent, Motoristé propadli
Ministr Výborný pomluvil v TV Prima Havlíčka, že je v Rusku nejpoužívanější politik A V Orlických horách se běžel 242 km dlouhý závod psích spřežení
Vláda chce dál skrouhnout peníze komunistickým pohlavárům
U nás v sobotu celkem hezky, neděle pod mrakem, teplo kolem 5°C

V kanadském Ontariu zemřela 28. prosince 2024 Eva Kubiková-Bullock. Bylo jí 87 let a patřila k posledním žijícím lidickým dětem.

Přece se nic se nikomu nestalo.

Policisté vypátrali výtržníka, který loni v září v obci na Klatovsku nastříkal sprejem hákový kříž na pomník obětem dvou světových válek. Podle informací Novinek jde o 13letého hochu z Ukrajiny, který ve vesnici žije se svým otcem. Chlapec měl také problémy ve škole, kde zdravil učitele hajlováním. Byl napomenut.

Kam že to patříme?

by Vidlák, 21. ledna 2025
Přátelé, já se v tom nějak neorientuju. Díval jsem se dneska na hentu inauguraci Donalda Trumpa a poslechl jsem si jeho projev, který byl jak z naší demonstrace z Václaváku. Pohlaví jsou jen dvě, je zapotřebí vrátit do politiky zdravý rozum, zrušení grýndýlu, migrace už není obohacení, ale důvod k vyhlášení stavu nouze a vyslání armády, vyšetřování covid podvodů, rehabilitace antivax vojáků, obnova výroby spalovacích motorů, obnova těžby surovin... Ale to Trump nemohl říkat, to přece byly dezinformace, za které nám vyhrožovali trestním stíháním.
Také Trump mluvil o zrušení cenzury. Považte, v nejdemokratičtější zemi světa pod nejlepším lídrem všech dob... a oni tam měli cenzuru. Především na sociálních sítích. To byla také dezinformace, která se nejen nekontrolovatelně šířila, ale dokonce se z ní nekontrolovatelně stala pravda.
A také Trump mluvil o tom, že bude mírotvorce a chce armádu poměřovat ne podle toho, kolik válek a jejich Neviditelným psem

vyvolá, ale kolik jich ukončí.

A pak tam říkal takové imperiální podružnosti, jako že Amerika bude brzy větší, než je teď a že chce zpátky Panamský průplav, který teď de facto provozují Číňané. A pak byl velmi americký a hodně mluvil o tom, že budou slavní, nejlepší, nejdokonalejší... a skoro po každé větě lidi v sále vstávali a tleskali mu vestoje...

Člověk by skoro zamáchl slzu... takhle nějak si pamatuju Ameriku, která se mi líbila... Ale to už je hodně dávno. Někdy po první válce v Zálivu a před Monikou Lewinskou, kdy pak Clinton potřeboval bombardovat Jugošku, aby mu Hillary odpustila. Ještě včera jsme patřili na Západ, který měl sto padesát pohlaví a senilita tam byla jasná kvalifikace na prezidenta. Patřili jsme na Západ, kde musíme omezovat fosilní paliva, jinak okamžitě uhoříme a musíme mít globální volný trh plný sankcí na Rusko a musíme mít elektroauta. A najednou patříme na Západ, kde je opět jen muž a žena, mrzačení dětí blokátory puberty bude trestné, na dlažbě budou spousty učitelů, kteří dětem vysvětlovali, jak je skvělé být duhový, bude se tam těžit ropa bez ohledu na žabičky i kontaminování spodní vody a vládnout tomu bude prezident – mírotvorce, který má pochopení pro Putina, kterému NATO leze na dvorek. Nebo tam nepatříme? Nějak jsem na inauguraci neviděl našeho světového lídra ani prezidenta rozvědčíka. Ani náš nejlepší ministr zahraničních věcí tam nebyl. Ale u Lipánka vím důvod. Teď právě rozjíždí výběrová řízení na velvyslance, kteří se mají ujmout svých postů až v roce 2026. To víte, musí je ještě vybrat on sám a musejí být vybráni podle genderových kritérií, lásce k EU, nenávisti k Rusku a... teď tak nějak nevím, jaký uvědomělý a evropsky hodnotný postoj mají zaujmout k USA. U Lipavského dneska nebylo poznat, jestli má kravatu a nebo je to vyplazený jazyk.

Co Foltýn? Tedy... jestli se ještě čestně nezastřelil. Kde je STRATKOM, když ho potřebujeme? Já teď prosím potřebuju komunikační kartu, protože jsem zmatený jak poslanec na Palachovo výročí. Nevím, jestli to, co Trump řekl, bylo v souladu s hodnotami svobody a demokracie, které náš stát zastává a kvůli kterým musíme dezoláty oddělit příkopem. Stydím se, ale já teď vlastně nevím, jestli jsem pořád svině, nebo jestli to teď dostane nový název, když velmi podobné názory jako já, má i americký prezident. Nebo on je také proruský kolaborant? A také nevím, jak je to s tou cenzurou, která tu nebyla, ale pro jistotu ji Trump zrušil.

Ona se nám ta Amerika vydala slovenskou cestou, ne? Chudák nebinární Šimečko. Jednak už není nebinární, ale hlavně, představte si tu situaci. On na Slovensku bojuje proti Ficovi, aby ho mohl předat americkému vlivu, což je teď Trump. U nás jsou na tom všichni Kartouzové, Šídlové, Bartoníčci ba i Šafrové úplně stejně. Bojují proti dezolátům a všichni byli cvičeni, aby pak to dobyté území předali Spojeným státům... tedy Trumpovi. Strašný den. Včera to došlo i Šafrovi a ukázkově překabátil. Prý si světová progresivistická úderka výprask od Trumpa zasloužila. Volkischer Beobachter našich dní je opět na té správné straně. Hezky to vyjádřil Pavel Šik. Jestli nám Fiala vrátil respekt v zahraničí, tak dneškem se to zahraničí, kde Fialenka plácají po zádech, dost zmenšilo. A já konstatuji, že už nepotřebujeme více Evropy, ale potřebujeme tady také nějakého Trumpa, protože jinak si Doník udělá Ameriku opět velikou především na náš úkor. Žádná globální ekonomika nebude. Odteď začíná protekcionismus. Kdo to nepochopí, ten špatně dopadne. Cla jsou zpět. V Americe začíná zlatý věk a my máme v řiti hřebík... rezavý až do fialova. Dneska se ukázalo, že to jde. Dokonce i proti velmi mocným a velmi zlým lidem. Tak si to jen vychutnávám. Nejhezčí chvíle byla, když Trump podepisoval dekret, kterým odebral bezpečnostní prověrku americkým čučkařům, kteří lhali o notebooku Huntera Bidena. Také bych věděl o jednom adeptovi u nás věděl... Dneska to je čistý sarkasmus. Zítra budu střízlivější.

Fico sľubuje Kyjevu odvetu za plynovú „sabotáž“

Ivan David, MD

Slovensko zvažuje odpojenie elektriny pre Ukrajinu a obmedzenie pomoci utečencom ako kompenzáciu strát

Slovensko sa pripravuje na odvetné opatrenia voči Kyjevu po tom, ako 1. januára zastavil tranzit ruského plynu cez jeho územie do krajín EÚ, tvrdí premiér Robert Fico, ktorý tento krok označil za „sabotáž“ zo strany ukrajinského lídra Vladimira Zelenského.

Vláda v Kyjeve odmietla predĺžiť zmluvu s ruským Gazpromom do konca roka 2024, čím fakticky prerušila tok plynu do členských štátov EÚ, ako sú Rakúsko, Maďarsko a Slovensko. Situácia je „mimoriadne vážna a zaslúži si suverénnu reakciu Slovenska“, uviedol Fico vo štvrtkovom videu na Facebooku. Tvrdil, že Slovensko v dôsledku zastavenia tranzitu príde o stovky miliónov eur ročne. Podľa slovenského štátneho dovozcu plynu SPP by hľadanie náhrady za ruský plyn len v tomto roku mohlo znamenať dodatočné náklady vo výške najmenej 90 miliónov eur.

„Jedinou alternatívou pre suverénne Slovensko je obnovenie tranzitu alebo požiadavka na kompenzačné mechanizmy, ktoré by nahradili stratu verejných financií vo výške takmer 500 miliónov eur,“ povedal premiér.

„Vyhlasujem, že strana SMER-SD je pripravená diskutovať a dohodnúť sa v koalícii na zastavení dodávok elektriny a výraznom znížení podpory ukrajinských občanov na Slovensku,“ dodal. Na Slovensku žije približne 140 000 ukrajinských utečencov, ktorí využívajú rôzne sociálne programy. Podľa údajov slovenského prevádzkovateľa rozvodnej siete krajina za prvých 11 mesiacov roku 2024 vyviezla na Ukrajinu aj 2,4 milióna megawatthodín elektrickej energie. Fico zdôraznil, že Zelenského „sabotáž“ prospieva len USA, ktoré zvýšili vývoz plynu do Európy, zatiaľ čo Rusku nehrozí žiadna výrazná škoda a Slovensko znáša vyššie náklady na energiu. Podobne Moskva uviedla, že rozhodnutie Ukrajiny prospieva len USA na úkor údajných spojencov Washingtonu.

„Spojené štáty sú hlavným príjemcom tohto prerozdelenia na energetických trhoch Starého sveta a sú hlavným sponzorom ukrajinskej krízy,“ uviedla vo štvrtok hovorkyňa ruského ministerstva zahraničných vecí Maria Zacharovová.

Zelenskyj už skôr obvinil Fica zo spojenectva s Moskvou a postoj slovenskej vlády označil za otvorenie „druhého energetického frontu“ proti Ukrajine. Slovenské ministerstvo zahraničných vecí tieto výroky odmietlo ako nepodložené „nezmysel“.

Európska komisia sa snaží bagatelizovať vplyv končiacej sa dohody o dodávkach plynu a tvrdí, že plynárenská infraštruktúra EÚ je dostatočne flexibilná na to, aby sa prispôbila dodávkam plynu z iných ako ruských zdrojov prostredníctvom alternatívnych trás. Napriek týmto ubezpečeniam viedlo náhle zastavenie dodávok k prudkému nárastu cien energie v Európe, ktoré prvýkrát po viac ako roku dosiahli 50 EUR za megawatthodinu.

Nie je nad to mať správnych spojencov! Aj keď Európa nemá spojencov. Skôr má pánov, ktorí vyžadujú poslušnosť. A vedenie EÚ je tu na to, aby túto poslušnosť zabezpečilo, preto sú ľudia ako Fico a Orbán na čiernej listine. Plyn z USA bude prioritou aj po nástupe Donalda Trumpa do funkcie prezidenta USA.

Podarí sa odvolať vládu na mimoriadnej schôdzi?

Prezident Pellegrini to vidí TAKTO

TASR - BRATISLAVA - Prezident SR Peter Pellegrini považuje podanie návrhu na vyslovenie nedôvery vláde opozíciou za legitímne.

Neočakáva však, že vládu sa na mimoriadnej schôdzi Národnej rady (NR) SR podarí odvolať. Uviedol to novinárom počas jeho oficiálnej návštevy Talianska.

„Neočakávam, že sú dnes pomery v parlamente také, ktoré by mohli pri návrhu alebo pri samotnom konečnom hlasovaní povaliť vládu, ktorá je dnes pri moci. Preto úprimne ako človek, ktorý v politike strávil viac ako dve desaťročia, a človek, ktorý aj v parlamentných laviciach odsedel či už v opozícii alebo v koalícii pár rokov, si dnes na základe tejto výzvy nechystám žiadny scenár, pretože nepredpokladám, že nejaký budem po hlasovaní na tejto schôdzi potrebovať,“ vyhlásil.

Pellegrini si myslí, že je legitímne, že opozícia dokázala vyzbierať podpisy na zvolanie mimoriadnej schôdze k odvolávaniu vládneho kabinetu. Ide podľa jeho slov o štandardnú parlamentnú prácu opozície. **„Robila to aj terajšia vládna koalícia, keď bola v opozícii, a teraz to robí táto opozícia voči vládnej koalícii,“** povedal. Vnímal však problém nájsť v opozícii konsenzus. **„Trvalo to niekoľko dní, ak nie týždňov, kým sa našla jednota naprieč celým opozičným politickým spektrom, aby táto schôdza, ktorá bola dnes oznámená, bola zvolaná,“** doplnil.

Opoziční poslanci NR SR z PS, SaS, KDH a z poslaneckého klubu Slovensko, Za ľudí a KÚ avizovali, že podajú v najbližších dňoch návrh na vyslovenie nedôvery vláde Roberta Fica (Smer-SD). Premiér podľa nich zlyháva vo vládnutí. Poukázali na problémy v zdravotníctve a katastri či dražovanie. Zároveň hovorili o spochybnení zahraničnopolitickej orientácie Slovenska. Predseda vlády navrhol, aby sa mimoriadne rokovanie uskutočnilo 21. januára. Prislúbil, že sa na ňom zúčastní. Bude podľa vlastných slov odporučiť koalíčným poslancom, aby zabezpečili uznávaniaschopnosť parlamentu.

Robert Fico útočí na študenta Omaníka, ktorý prezidentovi nepodal ruku. Nazýva ho nevyčválaným pubertiakom

Robert Fico skritizoval Petra Pellegriniho, lebo povedal, že študenta rešpektuje. Prezident urobil chybu, tvrdí premiér.

V pondelok sa na udeľovaní cien študentov stala nečakaná vec. Jeden z ocenených študentov Simon Omaník odmietol prezidentovi podať ruku, hoci ministrom školstva ju podal.

Na situáciu už reagoval samotný prezident, no večer sa vyjadril aj premiér Robert Fico.

„Dnes som atakovaný udalosťou, kedy nevyčválaný pubertiak s ukrajinskou vlajkou na obleku nepodá ruku prezidentovi Slovenskej republiky,“ napísal premiér v úvode svojho facebookového statusu, ktorý nazval krátkou esejou. Krátko predtým spomenul, že ho médiá údajne atakovali, keď pred rokom nazval vysokoškolačom Mareka Janigu študentom s pubertálnymi výrazkami.

Študent, ktorý nepodal ruku prezidentovi, čelí hejtu

Zobral by mu ocenenie

Premiér však tentokrát zašiel ďalej a povedal, čo by spravil v prípade, ak by bol na mieste prezidenta.

„Po prvé, spýtal by som sa ho, či mal detskú izbu. Po druhé, čo ho naučili jeho rodičia. A po tretie, zobral by som mu ocenenie a poslal pred všetkými médiami tam kam patrí. A na záver by som sa ministrom školstva poďakoval za spoluprácu,“ napísal Robert Fico v statuse.

Ďalej skritizoval prezidenta za to, že študenta rešpektuje. „Prezident urobil chybu, ak povedal, že študenta rešpektuje. Tu nie je čo rešpektovať,“ povedal na adresu prezidenta Petra Pellegriniho, ktorému študent odmietol podať ruku.

Video o tom, ako hlave štátu nepodal ruku, obletelo internet.

Vláda je na hrane toho, aby sa stala menštinovou, myslí si politológ

TASR - BRATISLAVA - Vláda je hrane toho, aby sa stala menštinovou. Práve preto sa snaží predseda vlády Robert Fico (Smer-SD) disciplinovať poslancov. Krok, ktorý urobil šéf Hlasu-SD Matúš Šutaj Eštok, nasledoval po opakovaných výzvach premiéra. Uviedol to politológ Juraj Marušiak v súvislosti s vylúčením dvoch poslancov Samuela Migala a Radomíra Šalitroša z Hlasu.

„V marci sa môže stať, že bud' sa podarí vláde konsolidovať väčšinu, napríklad získaním hlasov KDH v súvislosti s témami, ktoré sú pre túto stranu mimoriadne dôležité, alebo získaním niekoľkých prebehlikov z opozície, nájdením kompromisu s Huliakovou skupinou a podobne,“ skonštatoval Marušiak. Tvrdí, že inou možnosťou je pád vlády. Od marca do septembra je šesť mesiacov a práve september môže byť podľa politológa vhodným dátumom na predčasnú voľbu.

Otvorené dvere

Marušiak si myslí, že Migal a Šalitroš nemajú po vylúčení zo strany nijaký dôvod podporovať koalíciu. Cieľom tohto kroku bolo podľa Marušiaka konsolidovať stranu a manifestovať jej vnútornú jednotu. V prípade ďalších dvoch poslancov Jána Ferencáka a Romana Malatinca si Hlas necháva otvorené dvere, povedal politológ.

„Možno predpokladajú, že zmenia svoju rétoriku. Nevylučujem to. Môžu získať na oplátku nejaké funkcie,“ podotkol.

Politológ si zároveň myslí, že Ferencák a Malatinec nemajú záujem o skončenie svojho pôsobenia v parlamente, a aj keby sa rozhodli podporovať koalíciu, už budú zafixovaní ako nespoľahliví. **„Ak sa budú chcieť ocitnúť na kandidátke, budú musieť urobiť kroky, ktorými budú jasne demonštrovať svoju lojalitu, niečo vo forme 'pokánia',“** povedal Marušiak.

Prezident je jediný, kto chce pád vlády, vyhlásil Migal

TVNoviny - Poslanca parlamentu Samuela Migala vylúčili zo strany Hlas v piatok, rovnako ako Radomíra Šalitroša. Patria do štvorice nespokojných poslancov z tejto strany. Migal vyhlásil, že pád vlády by si prial jedine prezident Peter Pellegrini. Hlas, ktorý zakladal, podľa jeho slov teraz riadi cez Tomáša Druckera.

Vzpomínka

...it's only rock and roll...!

Bylo nám okolo osmnácti. Vlasatí výrostci s obrovským sebevědomím. Toužili jsme ukázat světu a svým fotříkům co v nás je. Jak z toho malého zaprděného českého rybníčka vyrazíme do světa, jak nám svět bude ležet u nohou... Za tím účelem jsme založili rockovou kapelu. A co potřebuje rocková kapela (teda mimo nějakých těch nástrojů)? Hlavně úderný a originální název! Náš bubeník Petr Kašťánek (řečený Kaštan) přišel s návrhem The Forest Band. Jednotliví členové by vystupovali pod jmény lesních plodů. Kaštan byl jasnej, ale nikdo z nás nechtěl vstoupit do světa showbusinessu pod pseudonimem Ořech, Žalud a dokonce ani Bukvice. Proto jsme Kaštana poslali s jeho nápadem do prdele. Pravděpodobně pod vlivem Sabatů jsme se nakonec shodli na názvu The Dead Sound. Bylo to dostatečně světové, dostatečně tvrdé...!

Zkoušeli jsme ve zděné kůlně na dvoře jednoho strašnického činžáku. U obyvatelů okolních domů jsme nepoživali přílišné obliby. Bodejť jo – vždyť to byli zaprdění tatíci, co poslouchají dechovku a pro moderní avantgardní umění ještě nedozráli! Náš repertoár se skládal většinou ze svérázných úprav světových hitů od Stounů, Sabatů, Uriášů či Slejdů a z našich vlastních kompozic (do nekonečna opakovaných čtyř akordů v libovolném pořadí). Když jsme měli nazkoušených asi deset skladeb usoudili jsme, že nastal čas pochlubit se s nimi před publikem. Otec našeho kytaristy pracoval v národním podniku Tesla Holešovice a v nějaké slabé chvílce nám domluvil vystoupení v závodním klubu ROH na Maninách v sále, kde kdysi zvolili bolševici Klému Gottwalda do čela strany. Naše vystoupení mělo být součástí vánoční besídky pro děti zaměstnanců. Soudružka kulturní referentka, která měla celou akci na triku nás chtěla pro jistotu ještě před vlastní akcí slyšet a vidět. Na schůzku s ní jsme se velice pečlivě připravili. Na magnetofonové kazetě jsme donesli ukázky z našeho repertoáru. Rozhodli jsme se, že za kapelu bude mluvit výhradně student druhého ročníku gymnázia Kaštan a pokusí se nepoužívat v rozhovoru se soudružkou kulturní referentkou vulgarismy. Soudružku referentku poněkud vyvedla z míry délka našich vlasů, seprané rifle a pestrobarevná trička, ale nakonec to zkousla. Co nemohla zkousnout byl název naší kapely. Dead Sound! To není přece název pro kapelu v socialistickém státě! Okamžitě nám navrhla několik alternativ. Pamatují si na název Kopějky! Prý je to zkratka slov kooperace a pět (zpívat). Tento návrh jsme zase bojkotovali my! Nakonec jsme se pro toto vystoupení se sebezapřením smířili s názvem Vokálně instrumentální soubor Melodie. Soudružka si sice námi dodanou kazetu neměla na čem přehrát, ale uvěřila nám, že dáme nějakou vánoční, nějakou upravenou lidovou píseň a nakonec něco třeba od Olympiků. Slibem nezarmoutíš...!

Nadešel den D! Na místo činu jsme dorazili s určitým předstihem a strážliví. Sál se pomalu začal plnit dětmi a jejich rodiči. Přišlo se na nás podívat asi třicet našich kamarádů. Od vyfintěných a učených dětiček zaměstnanců Tesly Holešovice se lišili nejen vzhledem, ale především svými účesy a ohozem. Některé z nich nechtěl soudruh v uniformě lidových milic, který se staral o pořadatelskou službu vůbec pustit do sálu. Po přimluvě otce našeho kytaristy ale nakonec povolil.

Besídku zahájil soudruh předseda odborové organizace projevem, ve kterém poděkoval přítomným zaměstnancům za plnění plánu a popřál jim hodně sil a pracovního elánu do nového roku. Následovalo vystoupení tanečního kroužku Domu dětí a mládeže. A pak přišel Děda Mráz. Ve válenkách a kožichu. A s minimálně jedním promile pod kůží! Rozdával vánoční kolekce, usmíval se na dětičky, hladil je po vláskách, občas nějakou holčičku poplácal po prdýlce... Dětičky se mu odměnili recitací básniček v českém i ruském jazyce.

A pak přišel zlatý hřeb večera! Vokálně instrumentální soubor Melodie. Zahájili jsme (pamatujice na slib, který jsme dali soudružce kulturní referentce) hitem Vánoce, Vánoce přicházejí.... Byť v trochu rockovější úpravě. Následovala lidová píseň Šel tudy, měl dudy... s trochu modifikovanou textovou složkou. Během této písničky začali rodiče dětičkám nasazovat čepičky, oblékat kabátky a bundičky a tlačili se u východu ze sálu. Jejich místa pod pódiem hbitě obsadili Máníčky. Povzbuzeni úspěchem jsme sáhli po trošku peprnější skladbě: Seděla u vody, trhala jahody, já jí kopnul do prdele... Máníčky začali trsat a soudruh milicionář u vchodu pravil, že na takovou kulturu se může zvysoka... a odkráčel s Dědou Mrázem a s kulturní referentkou na panáka. Náš kapelník usoudil, že nastal čas pro mezinárodní repertoár. Následovala Lady in Black od Uriášů: My jsme staří somráci, my vyserem se na práci... Vzhledem k tomu, že soudružka kulturní referentka byla ještě stále u baru se Dědou Mrázem a s milicionářem, tak to prošlo. A přišel zlatý hřeb naší produkce: Setysfekšn od Stounů! Během prvních taktů mě prdla struna na baskytaře a málem mi vystřelila oko. Utřel jsem krev a drhnul to dál na tři struny. Bubeníkovi odešla šlapka u hajtky. Mezi zuby procedil, že šlapky odcházejí a přijdou zase jiné a mladší! A hrál dál. Kytaristi vložili do hry nejen celé srdce, ale zapojili i těla. To inspirovalo Máníčky pod pódiem. Když to přes otevřené dveře zahlédla soudružka kulturní referentka a milicionář, tak jen obrátili oči v sloup a poručili si další rundu. Děda Mráz byl tou dobou již asi dvacet minut nezvěstný. Naposledy byl viděn, jak vrávorá směrem na WC. Náš kytarista se vzchopil k sólu. V tom mu prdnul popruh u kytary. Ale rockeři se nevzdávají! Ulehl tedy na záda a sólo vystříhnuv vleže. Máníčky nepochopily, že se kytarista jen pokouší zachránit produkci a následovaly jeho příkladu. Milicionář nakoukl do sálu a když uviděl hromadu těl na podlaze okamžitě zavolal hlídku Veřejné bezpečnosti. Když soudruzi dorazili, bylo již po produkci a na zemi nikdo neležel. Chtěli nás začít buzerovat, jenže v tom se z hajzlíku vypotácel totálně zlítej Děda Mráz. Když viděl příslušníky, vzpomněl si jak mu před měsícem sebrali řidičák. Rozhodl se, že si to s nimi vyřiká. Už po třetí ráně pendrekem padl a nevstal. Soudruzi ho odpočítali, naložili do Volhy a odvezli na záchytku. My jsme v tichosti zabalili a odebrali se k domovům.

Z našeho pohledu se jednalo o poměrně povedenou akci. Ale soudruzi ze závodního výboru ROH byli jiného názoru. Soudružka kulturní referentka byla na koberečku u ředitele, Děda Mráz dostal důtku s výstrahou a otec našeho kytaristy přišel o čtvrtletní prémii.

PS. autora textu bohužel neznám, takže nevím, komu poděkovat, že mně málem praskla bránice :)

- Autor neznámý

KONEC: Jak zemřít bez bolesti

Šárka Svobodová

Tato úvaha není návodem na sebevraždu. Je určena pro ty, kdo se nebojí zemřít, ale obávají se umírání. Je inspirována osobní zkušeností, proto nemůže být univerzálním návodem pro každého. Můj táta se narodil uprostřed druhé světové války. Byl vzděláním technik a celý život tak uvažoval. Byl přesvědčen, že vše se dá naplánovat. Zakládala si na své důstojnosti. Ale emoce mu moc nešly. Své skrýval a cizí mu nebyly příjemné. K doktorům docházel na prevenci, ale pokud měl nějaké, nejčastěji trávicí problémy, řešil je sám. Do pětasedmdesátí hrál tenis, a ještě letos jezdil s partou na kole. Ještě zdravý se kdysi vyjádřil, že v případě nevléčitelné nemoci by to ukončil sám. Delší dobu mu nebylo dobře. K lékaři nešel. Kupoval si stále nové tablety na žaludek a střeva, ale moc mu nepomáhaly. Když už to opravdu nemohl vydržet, vzal si auto a dojel do místní nemocnice. Začal kolotoč vyšetření, leckdy nepříjemných. Mlžení lékařů a odkládání diagnózy až se udělá ještě to a ono. Magnetická rezonance, která by potvrdila podezření hned a efektivně, byla dostupná až za měsíc. Táta si jí proto objednal za 1900 Kč. expresně v soukromém zařízení. Tato jsou certifikovaná a tvrzení nemocničního lékaře o tom, že tam nejsou ti správní odborníci, se ukázalo jako liché. Diagnóza byla fatální, s výhledem doby přežití maximálně měsíc.

Tři týdenní pobyt v nemocnici, od příjmu k diagnóze, se silně podepsal na tátově psychice. Velmi rychle slábnul a třetí týden se již nepostavil. Po diagnóze se rozhodnul nejíst a nepít a zemřít v nemocnici. Byl přeložený na pokoj s dalším, sténajícím a umírajícím pacientem. Dveře stále pootevřené, z chodby hluk, prostředí bylo nedůstojné. Odmítnul všechny léky. Bylo mu zle a prosil nás, abychom mu donesli nůž. V takovém stavu ho zastihla lékařka, která pracovala pro jeden hospic. S tátou mluvila a mluvila, až ho umluvila, aby odešel domů, do péče domácího hospice. Druhý den jsem zavolala hospic a sešla se skvělou lékařkou. Dlouho mi popisovala všechno, co jsem potřebovala vědět. Jejich kluci nám stejný den přivezli a smontovali skvělou polohovací postel. Za pronájem třiceti korun denně. Zařídili sanitku pro tátu a v druhý den ráno byl doma. O pár hodin později dorazila lékařka se sestrou. Do dávkovače naplnili léky proti bolesti a nevolnosti, aby táta neměl žádný pocit nepohody. Ale také zjistila to, co my už jsme věděli. Že pro něj je největší utrpení duševní. Pocit z toho, že bez pomoci se nedokáže posadit, napít, přemístit na toaletu ani „gramofon“, že by měl mít pleny a my ho museli přebalovat a mýt, byl pro něj nesnesitelný. Domů šel proto, aby se zabil. Ale už to nedokázal. Tehdy jemu i nám lékařka nabídla, že ho na jeho prosbu může uvést do umělého spánku, ze kterého se už neprobudí. Pláču i teď, při psaní tohoto vyprávění. Ale není to pláč trýznivý, plný hořkosti. Naopak velmi úlevný a plný vděčnosti k lékařům, kteří neléčí, ale pomáhají. Kdybyste viděli tu úlevu a upřímnou vděčnost mého táty za tuto vyhlídku, pochopili byste. Díky tomu byl schopen se okamžitě naprosto uvolnit. Pocit, že se může sám rozhodnout kdy odejde, ho naplnil klidem. Pobyl s námi ještě den a poté požádal lékařku, aby ho uvedla do umělého spánku. Napojila ho na dávkovač, který pomalu dávkoval uspávací látku. Usínal velmi polehoučku.

A přesto, že se lékařka domnívala, že bude odcházet několik dní, odešel klidný a uvolněný, po necelých dvaceti hodinách.

Z celého průběhu mám několik poznatků.

Lékaři léčí oblasti těla, které spadají do jejich kompetence a snaží tělo udržet při životě. Je to jejich práce. Ale je na každém z nás, aby se svobodně rozhodnul, zda a do kdy se chce léčit a kdy, jak a s kým chce dojít na konec. Táta si mohl ušetřit utrpení v nemocnici, kdyby si prosadil magnetickou rezonanci a kdyby byl dříve a bez mlžení informován o svém zdravotním stavu. Ale především, kdyby se bez mlžení, tajení a náznaků dostávali k lidem informace o tom, že nemusí umírat naprosto bezmocní a zničení.

Stále se mluví o euthanázii, aktivním usmrcení. Ano či ne. Pro, proti. Byla jsem pro. Ale neměla jsem informace. Nevěděla jsem, že je možnost dojít k cíli v umělém spánku, doma, mezi svými. A i když své blízké nemáte, můžete využít hospicového domu. A nebojte se ptát.

Doufám, že moje zkušenost pomůže i jiným.

Jak říká Petr Fiala v televizi: Perfektně jsme připraveni... Tak to je mazec !!!

Stanislav Procházka:

Tak jsem dnes prověřil naši připravenost, kdyby se něco dělo. Takže.

Chtěl jsem se dozvědět, kde se nachází kryty, potravinové balíčky v NZ skladech, balená pitná voda a vzhledem k tomu, že jsem voják tak i informace, kde bych si mohl v případě potřeby vyfasovat výstroj, zbraň a munici. Co se dělo potom, tomu se těžko věří....:

Zkusil jsem odkazy na webu na vojenskou správu v Táboře. Z pěti nefungoval ani jeden.

Tak tedy jsem zkusil placenou službu 1188, aby mi poskytli číslo. To se povedlo. Dostal jsem jméno důstojníka a telefon - na Slovensko -nefunkční.

Nevzdal jsem to. Zavolaal na ministerstvo obrany, paní na ústředně jsem řekl o co mi jde. Spojila mě na toho "správného" člověka. A to, co jsem se dozvěděl mě dostalo:

Kryty má ve správě ministerstvo vnitra a dle člověka na ministerstvu obrany nefungují a jsou nepoužitelné. Doslova řekl, že byla velká chyba je dávat vnitru....

Potravinové balíčky má MO pouze pro sebe a pro vojáky. Jinak nic. Stejně tak i vodu.

A teď to teprve přijde :

Co se týče výstroje a výzbroje, dostal bych jí v případě vyhlášení částečné nebo úplné mobilizace, ale nevěděl kde. Ptal jsem se na seřadiště ... Nevěděl, o čem mluvím. Řekl, že bych se vše dozvěděl z televize a z rádia.

Když jsem oponoval, že je pravděpodobný black out a použití PEMZ - nevěděl co to je, tak jsem mu to vysvětlil - pulzní elektromagnetické zbraně - a že tedy televize a rádio není asi úplně spolehlivé -

- POZOR!

Omluvil se, že má moc povinností a hovor ukončil. Zvukový záznam mám, kdyby někoho zajímal.

Konstatování: Putine, nech tanky doma, na tyto blbce ti stačí kanady, abys je mohl nakopat do prdele!

KOMENTÁŘ: Jak to, že se někdo diví, když je ministryně obrany taková odbornice???

Úvaha "Když pijeme na zdraví, neměla by to hradiť zdravotní pojišťovna ?"

Email z Čech

A tohle píše člověk kterej nemá do kapsy hluboko.

*Jsmo fakt hodně v pr****. Daniel Vávra , Praha*

Byl jsem dnes ve večerce (jedné z osmi večerek v našem bloku, jsme ulice s největší hustotou asijských večerek na světě) a hledal jsem Granko. Samozřejmě pro sebe, ne pro děti :) Měli ho jen v jedné provozovně, ale když jsem ho s velkým nadšením našel, málem mě vomyli. U 400g balení byla cenovka 175 korun. WHAT THE FUCK?

Nevím kdy naposledy jsem to kupoval, ale asi to bylo v Makru a 175 to určitě nestálo. To bych si do mlíka radši dával kočičí blitky jako Baldrick z Černé Zmije. Chvilí jsem uvažoval, že ho ukradnu. Copak kradu! Nakonec jsem koupil menší balení "jenom" za 110 a místo deseti lžiček si budu do mlíka dávat jenom sedm.

Nicméně došel jsem domů a podíval se na internet kolik to stojí v domnění, že pan večerkář to zdražil o 200% a včera si za peníze vydělané na Granku koupil nový Mercedes. A k mému velkému překvapení tam na mě vyskočila suma 150.

Chcete mi jako říct, že si posledních pár let kupuju kakavo jako Ročild a kdybych místo toho ždímal kočku, mohl jsem si koupit eště jeden dvanáctiválec a zlatej řetěz k tomu?

A tak jsem zkusil pogúglit historii ceny Granka. V roce 2022 stálo v Albertu stejné balení 50 korun. Se mi ulevilo, že neutráčím jak fotbalista z NHL!

Nicméně ta inflace je opravdu děsivá. Když jdu do krámu, koupím pár rohlíků, chleba, jogurty, šunku a sejra pro pětičlennou rodinu nechám tam běžně 500 a druhej den je to pryč. Vždycky jsem měl zafixovaný, že lepší plátkovej sejra stojí cca 35. Dnes stojí 55.

Když jdeme na oběd do fastfoodu v supermarketu, abych dětem ukázal, že prostí lidé jedí i něco jiného než krevety s kaviárem, nechám tam za nás a za děti vždycky víc jak litr. Teď jsem v místní hamburgerárně, kde jsem si ještě před rokem líboval jak dělají dobrý poctivý A LEVNÝ burgery, nechal za 3 burgry, dvoje hranolky, jedno pivo a nějaký pití pro děti 1700 korun! To sem dřív platil za luxusní večeri v mišelince pro sebe a dvě milenky!

Nedávno jsem byl s dětma na trhu, chtěli palačinku s nutelou a stála 120. Já přemejšlel o bramboráku a ten byl za 60. Jeden bramborák. Bych si musel koupit 4 abych se navečeřel. Radši jsem si vytáh něco z vodpadkového koše. Nebylo to tak špatný.

Nejlevnější hospoda tady pod Hradem má denní meníčko za 250 polívka a jídlo. Myslel jsem, že to na malejch městech bude míň, ale koukám, že Na panelu u nás pod horama je ta cena úplně stejná a to je pajzl na sídlišti. I když dobřej.

Koneckonců cena piva je naprosto šílená taky. V hlavě mám dodnes zafixováno, že dvanáctka stojí 35. Samozřejmě, že už to pár let neplatí, ale když i na vesnici chtějí za točený 60, tak začínám mít strach o osud českých hospod. Kdo bude chodit do hospody, když si může koupit v krámě lahváče za dvačku?

Pokud vám přijde, že jsem objevil Ameriku, tak se přiznávám, že jsem se na účtenky v obchodě moc neřádkal, protože (zatím) nemusím. Ale to Granko mě fakt nasralo.

Přiznám se, že naprosto nezavidím těm, kteří mají i průměrně placenou práci, natož matkám samoživitelkám, nebo důchodcům. Jak může někdo vyžít s průměrným důchodem 20 000? A

jak můžou nějací chytráci o tomhle vykládat, jak se máme dobře? Když si vezmu, že si dám k snídani jogurt, rohlík a sklenici mlíka, jsem na 30 korunách. Oběd v pajzlu 250, somrácká večere 50. Jsem na 10 tisíci korunách měsíčně jen za jídlo. Když k tomu přihodím, že mám na krku dítě, nájem, oblečení, školu, auto, poplatky... Asi pudu strážít nutrie k Vltavě a živit se prodejem kožek.

Nemám pocit, že se máme dobře. A rozhodně nemám pocit, že meziroční inflace je 3,5% jak se uvádí. Kurva granko zdražilo za dva roky o 200%, takže meziroční granková inflace byla 73%!

Kdybych si chtěl v roce 2022 koupit Granko za mega, měl bych ho doma osum tun! A dneska? Ani ne tři tuny! No kde to jsme?

Stanjuro octup! Granková chudoba!

Zajímavosti. Víte,že....

...Irsko patří mezi nejvíce protiizraelské státy v Evropě. V květnu uznala irská vláda takzvaný „Stát Palestina“. Pak v listopadu přijal irský parlament rezoluci nazvanou „Izrael páchá v Gaze před našima očima genocidu“ a v prosinci Dublin oznámil, že podpoří právní kroky JAR, která u Mezinárodního soudního dvora žaluje Izrael z páchání genocidy palestinských Arabů.

Šéf dnes přijel do práce v novém Ferrari. Tak mu říkám, že to je super auto a že se mi moc líbí. Av šéf odpověděl: "Pokud budeš poctivě makat, pinit práci jak máš, dělat přesčasy a makat i o víkend, tak si za rok koupím ještě lepší!"

Recept No.666

slovenský posúch

Dnes vám přináším recept na jednoduchý česnekový posúch, který připravuji k večeri místo pečiva.

Suroviny

Těsto:

400 g hladká mouka

270 ml voda

3 lžíce olivový olej

1,5 lžičky Soli

1,5 lžičky. Cukru a 1,5 lžičky, kmín

½ droždí

Na posyp:

50 g rozpuštěné máslo

Špetka soli

5 ks stroužek česneku

50 g strouhaný sýr

Postup

Z vody, cukru a droždí si uděláme kvásek.

Kvásek smícháme s moukou, kmínem a olejem a uhněteme těsto. Těsto necháme hodinu vykynout.

Pak těsto vyválíme a přesuneme na moukou vymazaný a vysypaný plech a nakrájíme na čtverce, potřeme směsí rozpuštěného másla,

česneku a soli a posypeme nastrohaným sýrem. Necháme 20 minut podkynout a pečeme 25 min na 180st.

Papežův palestinský Ježíšek

Benjamin Kuras

Ne úplně ve smyslu příslušnosti k islámské komunitě „umma“, pouze v tom původním významu „podvolený Bohu“. Byli to všechno jacísi „pokusní muslimové“, kteří se Alláhovi ne tak zcela zdařili, protože pořád ještě trpěli lidskou potřebou vymýšlet všelijaké disciplinární nesmysly jako Desatero. Navíc ten Ježíš přece žil na území dnešní Palestiny, takže je Palestinec retroaktivně a basta.

Svatý otec

Letos se k tomuto příběhu přihlásil Papež František a pošťouchl tím církev do nového paradigmatu. Zřejmě dospěl k přesvědčení, že autoři Evangelii se mýlili, když Ježíše identifikovali jako Žida – i když, pravda, jen polovičního po mamince. Též se mýlili, že ta země se tehdy jmenovala Judea a patřila jakýmsi Judejcům (čili Židům), zatímco ve skutečnosti měla patřit dřívějším Filištínům, jimž ji oni Judejci ukradli. A ti tehdejší Filištínci jsou etymologicky nynější Palestinci, jimž nynější Židé tuto zemi ukradli znovu. Ježíšek byl Filištínek. A mučedník. Islámský. Nevstal z mrtvých, nýbrž si užívá v Ráji svých 72 panen.

Papež tento příběh potvrdil schválením a požehnáním letošního sochařského Betléma – „Narození Páně“, tentokrát provedeného výtvarnými mistry palestinskými. Darovala mu jej samotná Organizace pro osvobození Palestiny, za přítomnosti člena výkonného výboru OOP, jenž Jeho Svatosti tlumočil od palestinského prezidenta Mahmúda Abbáse „hluboký vděk za vaši neutuchající podporu palestinské věci“.

V tom novém Betléme Ježíšek neleží, jako tradičně po evropsku, v jesličkách, nýbrž autenticky po palestinsku na podušce zabalené v palestinské šále zvané kefie, kterou do módy a světového povědomí uvedl blahé paměti vrchní velitel Organizace pro osvobození Palestiny Jásir Arafat.

Palestinská šála

Od té doby ta šála bývá spojována s palestinským vlastenectvím. Palestinstí bojovníci ji nosí na hlavě, evropští revolucionáři okolo krku, jako projev sympatie a ideové přízvěnosti. Den před papežovým požehnáním Betlému se s šálou nechala vyfotit i klimatická prorokyně a čestná doktorka teologie Greta Thunberg, při předzpívání modlitby „Fuck Israel“.

Jakousi mystickou shodou okolností to bylo v Mannheimu zrovna na místě, kde před půl rokem jeden nositel takovéto šály ubodal k smrti policistu, který se zrovna snažil chránit druhého nositele šály před rozezleným německým xenofobem pokoušejícím se tomu druhému nositeli šály bránit v napadení druhého německého xenofoba.

Gretinu modlitbu za Izrael zde sdílelo 700 spolubojovníků za „solidaritě s Palestinou a klimatickým hnutím“. Za čisté klima bez uhlíku a bez Židů, na jejichž řešení „nemůžeme čekat“.

Neomarxistická revoluce „dlouhého pochodu institucemi“ má tedy v Ježíšovi nového mučedníka s puncem církve. Zároveň ale ztrácí jednoho staršího. I on patřil ke katolické větvi osvobozené teologie jako papež František. Jmenoval se Patrice Lumumba a byl to sympaták z Belgického Konga, kde byl krátce předsedou první postkoloniální vlády. Tíhl k socialismu a přátelství se socialistickými zeměmi včetně té

naší, a byl za to v roce 1961 vojenským pučem sesazen a popraven.

Revoluční mládí

Sovětský svaz po něm pojmenoval univerzitu školící revoluční kádry třetího světa. Mezi jejími nejznámějšími absolventy najdeme politické hvězdy jako jako: Venezuelský terorista Illich Ramirez Sanchez, též známý pod přezdívkou Šakal. Íránský ajatoláh Ali Chamenei. Papežův přítel a palestinský prezident Mahmúd Abbás ji absolvoval diplomkou na téma „sionismus je nacismus a holocaust je výmysl.“

Pro evropskou mládež se popravený Lumumba ve věku 35 let stal ikonou věčného revolučního mládí. Zpívaly se o něm písně, psaly se knihy, točily se filmy. Německá revoluční mládež na jeho počest s jeho jménem vymyslela koktejl kakao s rumem, popíjený hojně okolo vánoc. Lumumba se přes půl století posrkává u německých vánočních stánků. Letos však jeho jméno ze stánků mizí. Levicové městské správy, počínajíc frankfurtskou, přikazují stánkařům překřtít Lumumbu na „kakao se štríkem rumu“.

A lumumboví náruživci se dohadují o možných důvodech: a) pojmenování je vůči Lumumbovi neuctivé, alias rasistické, b) Lumumba nebyl dostatečně levicový, aby si tu poctu zasloužil, c) muslimští spoluobčané by z úcty k hrdinovi mohli nevědomky požití alkohol.

Který to je, se možná nikdy nedovíme.

PODFUK: Šmejd jménem Gingko biloba

Tomáš Vodvářka

Známe z lékáren a z televizních reklam. Báječný lék, prakticky na všechno. Až na to, že vůbec nefunguje.

Jako pamětník si vzpomínám na devadesátá léta minulého století, kdy se ve Zlíně (čerstvě přejmenovaný z Gottwaldova) konal Československý neurologický sjezd. Na něm vystoupil pan Martin Bojar s přednáškou o zcela novém přípravku, který byl výtažkem z listů Jinanu dvoulaločného (magický list Uctívačů ginga z Rychlých šípů). Ten dle jeho přednášky měl být svým způsobem přelomový v terapii řady závažných neurologických poruch.

V té době mnoho léků ještě nebylo a tak nadšení v auditoriu bylo značné a nefalšované. Vždyť který lékař by neměl radost, že může svým pacientům konečně nabídnout cosi, co je zbaví poruch paměti, závratí, hučení v uších, bude prevencí mozkových mrtvic a já nevím co ještě. Nadšení sdílely i státní orgány a proto v té době byl předmětný preparát plně hrazen zdravotními pojišťovkami.

V následujícím roce mohutné preskripce se ony zázračné účinky nějak nedostavovaly. Své klinické dojmy jsem konsultoval se svými kolegy, kteří měli na věc stejný pohled. Někteří pacienti sice tvrdili, že jim pomáhá, ale při testech paměti, závratí atd. jsem nikdy nepozoroval ani náznak zlepšení objektivních příznaků. Je třeba uvést, že placebo efekt je u mnoha léků dost silný a očekávání příznivého efektu je faktor, který zlepšuje cílový stav.

Po několika málo letech skepse dorazila i ke zdravotním pojišťovnám, které zprvu snížily úhradu za preparát, aby ji po nějaké době zrušily úplně. Plným právem, protože předpis placebo není ve světě hrazen nikde.

I když samozřejmě nemohu znát všechny možné studie ve světě, nikde jsem nenašel ani jedinou, která by potvrzovala efekt léčby touto látkou. Mám samozřejmě na mysli zcela nezávislé, dvojité zaslepené studie a nikoli „odborné studie“ nějakého

pana profesora z nějaké university, který se za patřičnou odměnu zaprodal jako ona pověstná děvčata z Perlové ulice v Praze.

O to více jsem zděšen, že se v jistých obdobích jako nyní před vánočními svátky objevují v televizi reklamy typu „už nezapomínám“ atd., jež slibují cosi, co prostě nikdy nemohou splnit. Chápu současně pacienty či jejich příbuzné, kteří se chytají každé možnosti jak pomoci při závažných problémech. Reklama je to prostě lživá a zavádějící, firma chce vydělat a slibuje cosi, o čem ví, že fungovat nebude. Navíc cena je okolo 400,- Kč, což taky není zrovna málo.

Gingko biloba /Tanakan, Tebokan atd./ je nutné zařadit do stejné skupiny, jako byl kdysi pověstný a dnes již pozapomenutý kosmodisk či další „zaručené“ prostředky, vyskakující na internetu a sloužící pouze a jen k obohacení se na důvěřivých a zoufalých lidech.

Masopustní období začíná po svátku Tří králů, a končí den před Popeleční středou

a proč začíná masopust ve čtvrtek?

Hlavní oslavy masopustu patří jeho třem závěrečným dnům: neděli, pondělí a úterý. Tomuto masopustnímu třídní se říká ostatky, fašank, někde také končiny, voračky, voráci, či obecně karneval a místy to byly bláznivé dny. A jak vznikly jednotlivé názvy?

- OSTATKY, VOSTATKY:

Název byl podle jednoho výkladu odvozený od vostatku či ostatku, protože se snědlo, co od žní a sklizně bylo v hospodářství. Podle jiného výkladu se tím tak připomíná označení "ostatních dnů" (vostatní, zvostatní) a snad prý pojmenování vzniklo od toho, že je zapotřebí všechny masopustní „ostatky“ jídla, ale i pití, zkonsumovat před začátkem předvelikonočního půstu a jak toho dosáhnout, než tak, že se chasa vydá po vesnici, ostatky posbírání a večer vše společně sní a vypije na zábavě.

Tak se těmto dnům říká na moravském Horácku, na Bystřicku, Novoměstsku a Velkomeziříčsku.

- KONČINY:

Domácí název končiny je zřejmý, protože značí konec masopustu.

- FAŠANK:

Nářeční pojmenování masopustu je někde fašank nebo fašanky, to je starobylá výpůjčka ze středohornoněmčiny, „V té době se čepovaly nápoje před započítím půstu. „odtud kořen šank, později šenk.“

- VORAČKY:

Byl to zvyk chasy na Chodsku, tedy většinou mladých chlapců a mužů. Chasa o masopustním úterý chodila po vsi, po domech, často v převlečení za maškary. Vyděli všelijaké skopičiny, hrála jim k tomu muzika, a oni zvali děvčata večer k muzice. Večer jim děvčata u muziky musela ty „voračky“ zaplatit, byl to vlastně plat za muziky na celý rok. A chlapci pak to, co děvčata zaplatila, propíjeli.

Proč začíná masopust ve čtvrtek?

Důvody pro volbu čtvrtka byly jak liturgické, tak praktické. Středa a pátek bývaly postními dny, jako dny, kdy začalo a vrcholilo Kristovo utrpení. To platilo celý rok, a výjimka se nedělala ani o masopustu. Ostatně páteční půst dodržují praktikující křesťané dodnes. A ten praktický důvod byl docela prozaický: maso ze zabíjačky bylo nutné sníst do následujícího úterka, popeleční středou totiž začínal čtyřicetidenní půst.

Český supersport Praga Bohema za 34 milionů se začíná vyrábět, vyvíjet ho pomáhal pilot F1 a Stig

Martin Jánský

Praga oficiálně zahájila výrobu svého supersportu Bohema, který závodní auto nepřipomíná jen na pohled. Co vybraných 89 zákazníků dostane za svých 34 milionů korun?

Česká kotlina nemá na kontě mnoho vyrobených supersportů a žádný z nich zaručeně nebyl tak rychlý jako horká novinka Praga Bohema. Ta se poprvé představila veřejnosti předloni, nyní oficiálně začala ruční výroba v továrně na území ČR. Co zákazníci za svých 34 milionů korun (bez daně) dostanou...?

Vývoj Pragy Bohema se opírá o zkušenosti získané při závodění a také stavbou předchozí okruhové střely Praga R1, karbonového speciálu s propracovanou aerodynamikou poháněného motorem z Clia RS. Bohema však patří do jiné ligy – pod karbonovou karoserií připomínající Batmobil se totiž ukrývá dvakrát přeplňovaný 3,8litrový šestiválec z báje Godzilly, tedy Nissanu GT-R R35, vyladěný na 710 koní.

Z karbonu je také monokok, takže se celkovou hmotnost podařilo udržet pod jednou tunou – s poměrem výkonu a hmotnosti kolem 700 koní na tunu tak s přehledem trumfne mnoho konkurentů od Ferrari, Porsche nebo McLarenu. K tomu má lepší pneumatiky Pirelli Trofeo R a produkuje prý až 900 kg přítlaku, na okruhu tak bude Bohema skutečně pekelně rychlá, Praga slibuje časy na kolo odpovídající speciálům třídy GT3.

Což nejsou čísla vytažená z rukávu ani vyplivnutá sofistickým simulátorem, Praga totiž Bohemu testovala na Red Bull Ringu, ve Spa-Francorchamps a na bájném Nürburgringu. Za volantem se střídali tovární testovací jezdec Josef Král s bývalým pilotem F1 Romainem Grosjeanem a „exStigem“ Benem Collinsem, což jsou odborné kapacity, které o opravdu rychlé jízdě něco vědí.

Praga Bohema tak připomíná závodní auto nejen na pohled, ale také jízdním zážitkem. Na rozdíl od něj však má silniční homologaci, na okruh ji tak nemusíte dovést na podválu za jiným autem, ale můžete tam prostě dojet.

Není divu, že za ni 89 zákazníků je ochotných vypláznout těch 34 milionů bez daně – žádný jiný takhle rychlý závodník, se kterým byste v sobotu pojeli konkurenci na okruhu a v neděli ráno si mohli dojet pro čerstvé rohlíky a dovést je domů ještě teplé, prostě neexistuje.

Jedno z nejúžasnějších českých aut historie, supersport na základech Tatra V8, se vrací. Bude stát majlant

Česko nemá moc supersportů, nicméně mimo ne tolik známého Innotechu Mysterro si jistě vzpomenete na trojici osmiválcových tatrovek MTX postavených na základech T613. Tyhle unikátní vozy se plánovaně sešly v Kopřivnici, aby se ukázaly světu. Navíc bylo firmou MTX oznámeno, že se chystá reedice 10 kusů. Víme, kolik budou stát a zdali jsou zájemci.

Článek

První myšlenka stavby MTX Tatra V8 byla jako zaváděcí okruhové auto na Hungaroringu, přičemž s ideou závodního auta se pracovalo dál, až se narodila krásná maketa. Nicméně poté přišel

revoluční rok 1989 a do Česka se dostaly takové homologované silniční vozy, o kterých se nám dřív ani nesnilo.

Přesto bylo rozhodnuto projekt dotáhnout do konce a postavit tohle monstrum na značky, což se nakonec podařilo – byť jen ve velmi omezené sérii v počtu tří kusů. Tyto dnešní ikony se plánovaně společně sešly v Kopřivnici v místním Technickém muzeu, kde jsou ode dneška (přínejmenším do začátku března) k vidění ve speciální expozici.

V předvečer zahájení této výstavy oznámil Ing. Petr Bold, ředitel firmy MTX, že se připravuje reedice MTX Tatra V8. Podle původních postupů tak vznikne deset dalších kousků tohoto ikonického supersportu!

MTX má k dispozici jak technickou dokumentaci, tak výrobní přípravky. Dokonce se na autech mají podílet vybraní lidé, kteří stavěli původní MTX Tatra V8. Mezi nimi je i motorářský génius Karel Bordovský. Novodobá série má být omezená na 10 kusů, přičemž samotná Tatra dala tomuto projektu zelenou.

Vozy mají stát do 10 milionů korun za kus, přičemž v plánu je vyrobit auta prakticky totožná s originály za použití původních technologií. Na značky se novodobé metalexu V8 dostanou formou přestavby T613, protože na těchto základech stojí i původní vozy. Petr Bold prozradil, že už jsou vážní zájemci, kteří mají své finanční zálohy reálně připravené.

Kdo byste neměli volných 10 „míčů“ na produkční auto, můžete si počkat na speciální edice zmenšených modelů. Ovšem budete muset být rychlí, protože vášniví modeláři a sběratelé si už leští svoje vitríny a otevírají peněženky.

Hovory s tatrováky

K příležitosti předvečera zahájení výstavy jsme odchytili i mistra motorů Karla Bordovského, aby nám pověděl více o technice připravované reedice.

„Tento projekt je oživení ducha Tatra. Pokud nám Tatra vytvoří podmínky, budu se svým týmem nejspíše stavět motory pro reedici MTX Tatra V8. Kvůli udržitelnosti nejspíš půjde o sériový, kompletně repasovaný motor T613 v perfektním stavu s výkonem 200 koní,“ prozradil Bordovský.

„Převodovka bude pravděpodobně čtyřrychlostní, protože pětikvált T613 se dochovalo naprosté minimum. Na druhou stranu si můžeme vybírat a hrát s konečnými převodovými poměry 3.9 nebo 3.15,“ dodává otec motorů Tatra.

Na závěr jsme se ještě Bordovského doptali, zda by šel do vozu napasovat pětikvált z T700, což motorář potvrdil. Zároveň už prozíravě zjistil, jestli by bylo možné obnovit výrobu legendárních vzduchem chlazených osmiválců o objemu 4,36 litru s válci potaženými nikasilem. A víte co? Šlo! Teoreticky je tak reálné, že by supersporty mohly mít i tento vrcholový agregát z T700. A to by byla naprostá pecka.

Nedalo nám to a ještě jsme odchytili vlastníka jedné z MTX tatrovek, jenž si s námi jakožto správný srdecař tatrovák popovídal o svém pokladu, kterým jednou za čas vyjede i na projížďku. Na otázku, jak by MTX Tatra V8 hodnotil jízdě, odpověděl následovně:

„Jezdil jsem soudobými konkurenty typu Ferrari Testarossa nebo Lamborghini Diablo. Oproti nim je MTX Tatra V8 spíše motokára, která lépe zatáčí a má lepší těžiště. Jasně, auto má svoje chyby, ale u tatrovek tak nějak platí, že je buď nenávidíte, anebo milujete. Nic moc mezi,“ říká S. Jirásek.

Další dotaz směřoval k tomu, jestli se vlastník vzácného veterána nebojí o snížení jeho ceny vlivem vzniku reedice MTX Tatra V8.

„Několik let zpátky bylo několik pokusů oživit projekt MTX Tatra V8, ale všechny skončily na dvou věcech: Za prvé na penězích a za druhé na penězích. Nemyslím si tedy, že by reedice shodila hodnotu originálů. Ta bude podle mého názoru jen stoupat.“

Skandál v Rovníkové Guineji:

Video s vysokým úředníkem souložícím v kanceláři unikla na internet, řeší to i viceprezident

Michael Mlynář, ČTK Právo

Viceprezident Rovníkové Guineje Teodoro Obiang Mangue varoval státní úředníky před provozováním sexu na pracovišti. Učinil tak poté, co na veřejnost unikla četná videa, která zachycují vysoce postaveného úředníka souložícího ve své kanceláři.

Nemravným úředníkem je Baltasar Ebang Engonga. Na videích, která se začala šířit na sociálních sítích, je zachycen při sexu s různými ženami včetně manželek a příbuzných některých dalších vysoce postavených úředníků.

Engonga je ředitelem Národní agentury pro finanční vyšetřování, která se zabývá finančními zločiny, jako je například praní peněz. Zároveň je také příbuzným prezidenta, napsala na svém webu stanice BBC.

Poté, co skandál vyšel najevo, Engonga na sociálních sítích zveřejnil jen krátké vyjádření, že k sexu v kanceláři nikdy nikoho nenutil.

K úniku videí došlo poté, co vyšetřovatelé prohledávali Engongův počítač kvůli podezření z korupce a zpronevěry veřejných prostředků. Objevili přitom jeho téměř 400 nahrávek kancelářského sexu. Když se některá videa dostala na internet, vyvolalo to šok a rozhořčení mnoha úředníků, popsala situaci agentura AP. Engonga byl postaven mimo službu.

Po úniku videí nařídil minulý týden viceprezident Teodoro Obiang Mangue - jenž je synem prezidenta, který v zemi vládne již 42 let - telekomunikačním společností, aby šíření nahrávek zabránily. Občané Rovníkové Guineje od té doby hlásí pomalý internet, především při stahování souborů, uvedla agentura AFP. V reakci na skandál viceprezident také nařídil instalaci průmyslových kamer do kanceláří vládních úřadů.

Po rozruchu, který videa vyvolala, řekl hlavní prokurátor Rovníkové Guineje Anatolio Nzung Nguema státní televizi, že pokud se zjistí, že byl pan Engonga nakažen pohlavně přenosnou chorobou, bude stíhán za trestný čin ohrožení veřejného zdraví.

Žena je s manželem u psychoterapeuta po dvacetiletém manželství. Stěhuje si na osamělost, nepochopení, nedostatek lásky, sexu, atd, atd, atd...

Terapeut po přiměřené době vstane, obejde stůl, požádá ženu, aby se postavila, přistoupí k ní, obejmě ji a vášnivě ji políbí. Žena si pak pomalu jako v transu sedne a mlčky sedí. Manžel na to kouká jak vyoraná myš. Terapeut říká manželovi: "Tohle vaše žena potřebuje aspoň třikrát do týdne. Můžete to pro ni udělat?" Manžel se zamyslí a povídá: "Můžu ji sem vozit pondělky a středy, ale v pátek ne, to chodím na ryby."

OBYČEJ: Palestinská tradice oslavování smrti Židů

Bassam Tawil

Pokaždé, když teroristé napadnou Izrael nebo zavraždí nějakého Žida, mají Palestinci ve zvyku vyjít do ulic a slavit. Je těžké, ne-li nemožné, najít nějakého vysoce postaveného palestinského úředníka, který by byl ochoten kritizovat své vlastní lidi za oslavování teroristických útoků. Na snímku: Palestinští Arabové pózují 1. října 2024 po útoku Íránu balistickými raketami na Izrael s kusem sestřelené iránské rakety, který přemístili na náměstí ve městě Dúra (poblíž Hebronu) a prsty ukazují písmeno „V na znamení vítězství“. (Foto: Hazem Bader / AFP prostřednictvím Getty Images)

Pokaždé, když teroristé napadnou Izrael nebo zavraždí nějakého Žida, mají Palestinci ve zvyku vyjít do ulic a slavit.

Poslední takové oslavy proběhly 1. října 2024 poté, co Írán na Izrael odpálil stovky balistických raket. K oslavám došlo i přesto, že některé iránské rakety dopadly na palestinská území na Západním břehu Jordánu a jedinou obětí tohoto útoku se stal ironií osudu jeden Palestinec v Jerichu.

V jedné vesnici na Západním břehu Jordánu postavili Palestinci na oslavu iránské rakety památník z ocasní části iránské rakety.

Podobné oslavy se na Západním břehu Jordánu, v Pásmu Gazy a v řadě jiných zemí konaly i v dubnu, když Írán na Izrael poprvé zaútočil raketami a drony. Podle zprávy iránské deníku Tehran Times:

„V Ramalláhu i v dalších městech na okupovaném Západním břehu Jordánu to byla bezesná noc. V ulicích se shromažďovaly davy vzrušených Palestinců a radostně až do brzkého nedělního rána vzhlížely k obloze plné viditelných stop iránských raket.“

K největším oslavám došlo před rokem – 7. října 2023 – kdy tisíce teroristů Hamásu a „obyčejných“ Palestinců vtrhly do Izraele z Pásmu Gazy a zavraždily 1 200 Izraelců. Během tohoto útoku teroristé oběti znásilňovali, mučili a upalovali zaživa a více než 240 Izraelců unesli do Pásmu Gazy. Ještě nyní – více než o rok později – je stále 101 izraelských rukojmích zadržováno teroristy z Hamásu.

Video odvysílané katarskou televizní stanicí Al-Džazíra nazvané „Operace Povodeň Al-Aksá udělala Palestincům obrovskou radost“ ukazuje oslavy v Pásmu Gazy a na Západním břehu Jordánu. (Hamás označuje svůj útok ze 7. října jako operaci Povodeň Al-Aksá.)

Reportáž o oslavách Palestinců ve městech na Západním břehu Jordánu odvysílala také libanonská televizní stanice Mayadeen spřízněná s Íránem. Reportáž zachytila oslavy v Nábľusu, kde se rozdávaly sladkosti, a v Dženínu, kde se „za velkého jásotu“ střílelo do vzduchu. Ve videu je vidět i malá holčička sedící na ramenou svého otce a držící automatickou pušku.

Palestinský aktivista Omar Assaf ve videu ocenil útok Hamásu:

„Hnutí odporu dnes znovu prokázalo, že jedinou možností, kterou lidé podporují, je odpor a konfrontace, a znovu dokázalo, že tato okupace je slabší než pavučina, jak řekl vůdce Hizballáhu Hasan Nasralláh.“

V roce 2004 oslavovaly tisíce Palestinců v ulicích Pásmu Gazy dvojitý sebevražedný atentát v jižním Izraeli, který zabil 16 lidí. Tehdejších oslav se

podle odhadů zúčastnilo asi 20 000 Palestinců. Oslavující Palestinci tehdy rozdávali sladkosti a skandovali hesla na podporu Hamásu, který se k tomuto teroristickému útoku přihlásil.

Palestince rozradostní i teroristické útoky na Američany. Po teroristických útocích 11. září 2001 vyhlásil Izrael v solidaritě s USA „den státního smutku“. Palestinci naproti tomu 11. září oslavovali rozdáváním sladkostí, střílením do vzduchu a provoláváním Alláhu Akbar (Alláh je největší).

Palestinská samospráva (PA) si od té doby připomíná útoky z 11. září karikaturami oslavujícími vůdce Al-Káidy Usámu bin Ládina a karikaturami zesměšňujícími USA.

Oficiální média Palestinské samosprávy se všemožně snaží vylíčit Ameriku jako zlo, a Palestince, Araby a muslimy jako oběti.

Na jedné palestinské karikatuře je vyobrazen bin Ládín, jak ukazuje V na znamení vítězství, jeho dva prsty jsou nakresleny jako doutnající Dvojčata spolu s letadlem těsně před nárazem.

Jiná karikatura zase zobrazuje Strýčka Sama procházejícího v hrůze pryč od „11. září“.

Po masakrech a zvěrstvech spáchaných Palestinci 7. října jeden vysoký palestinský představitel zopakoval obvinění, že USA o teroristických útocích z 11. září věděly, ale chtěly, aby k nim došlo:

„Oni [Izrael] o tom [útku ze 7. října] věděli, ale mlčeli, protože chtěli, aby se to stalo. Stejně se zachovaly i Spojené státy při útocích 11. září 2001.“

— Člen Revoluční rady Fatahu Adnan Al-Damiri, Facebook, 20. prosince 2023.

těžké zapomenout také na to, jak Palestinci před více než 30 lety oslavovali to, že irácký diktátor Saddám Husajn zaútočil na Izrael raketami Scud.

Deník The Washington Post tehdy o těchto oslavách napsal:

„Když irácké rakety dopadaly v pátek a v sobotu na izraelskou pobřežní planinu, choulili se Palestinci v místnostech utěsněných maskovací páskou pro případ, že by bojové hlavice obsahovaly smrtící chemické látky. Přesto při dunění výbuchů jásalí a fandili Saddámu Husajnovi.“

„Byli jsme šťastní. Možná trochu vyděšení, ale hlavně šťastní,“ řekl během dnešního dvouhodinového přerušování zákazu vycházení zavedeného okupačními izraelskými jednotkami obchodník May. 15letý poblíž stojící chlapec Amer dodal: „Je úžasné, že rakety zasáhly Tel Aviv...“

Dva západní reportéři byli na ulici v centru města rychle obklopeni Palestinci. Každý, kdo šel kolem, chtěl vyjádřit svůj obdiv Saddámovi. Většina lidí byla plná emocí. „Saddám vyhrává, samozřejmě vyhrává,“ řekl Sammy, 27letý zaměstnanec uprchlického tábora OSN. „Proč? Protože stále bojuje. Bojuje proti 28 zemím, a přesto po dvou dnech vypálil 11 raket na Tel Aviv. Tohle je vítězství.“

Je těžké, ne-li nemožné, najít nějakého vysoce postaveného palestinského úředníka, který by byl ochoten kritizovat své vlastní lidi za oslavování teroristických útoků. Je také těžké, ne-li nemožné, najít nějakého vysoce postaveného palestinského úředníka, který by byl ochoten odsoudit zvěrstva a masakry spáchané na Izraelcích 7. října 2023. Palestínští vůdci mají dobrý důvod mlčet: bojí se, že by je vlastní lidé zabili.

Minulý měsíc prezident Palestinské samosprávy Mahmúd Abbás v projevu na Valném shromáždění OSN ignoroval útok Hamásu a místo toho obvinil Izrael z „masakrů“, „zločinů“ a „genocidy“ na Palestincích v Pásmu Gazy. Netřeba dodávat, že Abbás také ignoroval skutečnost, že mnoho Palestinců vyjádřilo podporu útoku Hamásu ze 7. října a vyšlo do ulic, aby oslavili brutální masové vraždění izraelských žen, dětí a starých lidí.

Palestinští vůdci, kteří nemají odvahu a nejsou ochotni odsoudit terorismus, nebudou nikdy moci vyzvat svůj lid, aby uznal právo Izraele na existenci, natož aby s Izraelem uzavřel mír. Palestinci, kteří oslavují zavraždění svých sousedů, nejsou zralí na to mít vlastní stát. Jejich stát by byl nepochybně použit jako odrazový můstek k vraždění dalších Židů a dalším pokusům o zničení Izraele.

Pro oslavování vražd neexistuje žádná omluva. Společnost, která oslavuje vraždy, nebude nikdy partnerem pro mír. Skutečný mír bude moci nastat až tehdy, když si palestinští vůdci budou cenit životů svých vlastních lidí více než vraždění Židů.

Bassam Tawil je arabský muslim, který žije na Blízkém východě. Práce Bassama Tawila je umožněna díky štědré podpoře několika dárců, kteří si přáli zůstat v anonymitě. Gatestone je jim velmi vděčný.

Absurdistán

Ondrej Aston Neff

Ocitli jsme se v Absurdistánu neboli Blbákově. Vyrábíme pořád ještě lacino elektřinu, vyvážíme a kupujeme ji zpátky desetkrát draž. Elektrárny se chystáme zrušit a spoléháme na to, že elektřinu dovezeme, přičemž všechny státy taky chtějí elektřinu odněkud dovézt. Odkud? Taková otázka bude brzy trestná. Souběžně stavíme takzvané solární elektrárny. Jejich kapacita roste, takže roste poptávka po mařičích elektrické energie. Nevěříte? Cituji z článku Jany Klímové:

„Dá se to připodobnit k jakémusi fěnu, to znamená k topné spirále, která je napájena elektřinou. Z ní zařízení vyrobí teplo a následně ho v nejčastějších případech vypustí do ovzduší,“ popsal Radiožurnálu člen představenstva EGD David Šafář.

Takže v zájmu ochlazení ovzduší postavíme naddimenzované soláry a jejich produkci realizujeme v zařízení, které to ovzduší ohřeje.

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$95 přímo do banky ANZ, na náš účet, ale dejte nám vědět!
Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Ludmila Merenda	- \$55.00
Boris Ganke	- \$5.00
Jan a Libuše Zářícký	- \$25.00
Jarda & Jilma Maier ...	- \$25.00

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každou nedělu o 10,30 hod. a české mše svatě budou **Až se vrátí pan o. Peter Krigovsky z dlouhé dovolené.**

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je česká katolická pobožnost v 11. ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pout') - podává se občerstvení - všichni vítáni

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A*Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888** ; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537** Hala přístupná pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00 Restaurace/bar otevřen: Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00. Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney , www.sokolsydney.com.

CzechoSlovak Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeesccc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148 , **02 9606 8703**

Restaurace otevřena:

Pouze v neděli od 12-16 hod.

Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů.

Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
Potřebné informácie nájdete na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156; Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: 0497 344 377

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051
Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Nedělní obědy nám nyní vaří Ivo de Pol. Cena za tři chody \$30.- Data: 24.11.,8.12.2024 ,— 16.2.,16.3.2025

Rezervace zapotřebí.,

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny. (Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,

Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.

otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00

(2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program | Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní
Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahoradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každou nedělu od 19.00 do 20.00

SBS2 Frekvencie v hlavných mestách

FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm

Brisbane 93.3fm ; Canberra 105.5fm

Darwin 100.9fm ; Hobart 105.7fm

Melbourne 93.1fm ; Perth 96.9fm

Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 27.ledna Léta Páně 2025

Get ready for the exciting reveal of the 12th Czech & Slovak Film Festival

in Dendy Cinemas Newtown

from 2 - 6 April 2025.

Let the celebration of very unique collection of storytelling begin!

We can't wait to see you there!

Hledáme dobrovolníky

2 - 6 Dubna 2025

Zajímáte se o filmy a chcete se podílet na zajímavé akci? Přijďte se k nám jako dobrovolník na Czech & Slovak Film Festival Sydney!

Hledáme obětavé dobrovolníky, kteří nám pomohou s různými pracovními úkoly během promítacích dnů a nocí. Hledáme také dobrovolníky s platným průkazem RSA.

Je to skvělá příležitost, jak získat nové přátele.

ponořit se do světa filmu & poznat zákulisí práce Czech & Slovak Film Festival Sydney!

Vstupenky zdarma jsou k mání. Náklady na pohonné hmoty pro distribuci propagačních materiálů budou hrazeny.

Napište nám – info@iksimafilm.com.au

CzechoSlovak Country Klub

Otvírá v neděli 1. února v 12.00 do 16:00.

P O Z O R

KDOSI ZAPLATIL

předplatné a dal špatné číslo

Zkontrolujte si obálky kde je kolik dostanete

České dráhy představují nový jízdní řád: Vlaky budou jezdit náhodně, aby nedocházelo ke zpožděním

Redakce AZ247 13 Led 2025

V revolučním kroku, který má vyřešit nekonečné stížnosti na zpoždění, České dráhy představily nový koncept jízdních řádů. Od příštího měsíce budou vlaky jezdit zcela náhodně, čímž zamezí tomu, aby ke zpožděním vůbec docházelo.

Nový systém bude fungovat na jednoduchém principu. Vlaky budou vyjíždět kdykoliv a kamkoliv podle tajného algoritmu inspirovaného generátorem náhodných čísel a generátorem náhodných trestů, který využívá česká justice. Pasážeri už nebudou muset řešit, zda vlak jede načas, protože nikdo nebude vědět, kdy měl vlastně jet.

„Zákazníci si stěžovali, že naše spoje jsou nevyzpytatelné. Tak jsme se rozhodli, že zcela změním koncept drážní dopravy,“ vysvětlil ředitel inovací Českých drah. „Věříme, že pokud nikdo nebude znát jízdní řád, nebude možné, aby se někdo opozdil. Zvýší se tak výrazně spokojenost cestujících, protože vlaky už z principu nebudou moci mít zpoždění.“

Mluvčí Českých drah Jiří Ovčáček dodal: „Podobně jako většina lidí neví, kam se v životě dostanou a co bude za pár let, i naši cestující budou moci více žít přítomným okamžikem. Ostatně, všichni známe to přísloví: Cíl není důležitý, důležitá je cesta.“

První reakce na nový systém jsou překvapivě pozitivní: „Nemusím už řešit, jestli přijdu pozdě do práce. Vždycky můžu říct, že mě zaskočil algoritmus. A šéf nemá šanci to vyvrátit,“ tvrdí jedna z cestujících.

O nový systém projeví zájem i zahraniční dopravní společnosti. „Je to dokonalý způsob, jak se vyhnout jakékoliv zodpovědnosti,“ uvedl mluvčí německé Deutsche Bahn.

Dopravní experti si však nejsou jisti, zda tento krok nevede k absolutnímu chaosu. „Na druhou stranu, v České republice už vládne takový dopravní guláš, že si toho možná nikdo ani nevšimne. A stále to asi bude lepší než se drcat v koloně na D1 tak dlouho, že tam stihnete porodit a po příjezdu do Brna rovnou můžete zapsat dítě do školky,“ poznamenal jeden z nich. Paradoxně tak při náhodném ježdění vlaků budou lidé v cílové zastávce možná i dříve než předtím. Pokud se nový systém osvědčí, plánují České dráhy i další revoluční inovace. Další novinkou by tak například mohly být i náhodné ceny jízdenek, kdy se cestující dozví konečnou cenu až po příjezdu do cíle. Lidé by tak mohli ušetřit nemalé peníze.

(Sean Adl-Tabatabai, The People's Voice)
Generální riaditeľ spoločnosti Pfizer Albert Bourla zrejme nedopatrením v živom televíznom vysielaní priznal, že *covidové mRNA vakcíny „sú pre ľudí dosť nebezpečné“*. V televízii CNBC dostal Bourla otázku, ako chce farmaceutický priemysel znovu získať dôveru verejnosti, keď takmer každý pozná niekoho, kto ochorel alebo má poškodené zdravie po podaní covidovej vakcíny. [

CO BYLO: Tolkienovi inspirátoři

Ivo Fencl NevPes

„Vidím dál díky tomu, že jsem na ramenou gigantů.“ Sir Isaac Newton

Je oprávněna současná popularita hrdinských románů J. R. R. Tolkiena (1892-1973)? Podobná otázka není správně položena. Ale Tolkien každopádně zastihuje spousty menších obrů - poté, co je poctivě vykradl. Znalec jeho díla Douglas Anderson připomíná v knize *Otcově prstenu* ne jeden předchůzí milník žánru fantasy. Báseň *Boewulf* (líčící boj s netvory včetně draka), artušovské legendy včetně *Sira Gawaina a Zeleného rytíře*, u něhož Tolkien připravil vydání původní verze, islandské *Eddy* a ságy, anebo středověké legendy o Alexandru Velikém, objevivším na Východě stromy Slunce a Měsíce, tuhle inspiraci Valinorských stromů z Tolkienova díla. „Jeho velikost je v tom,“ míní Anderson, „že spojil existující proudy. Ryzí hrdinskou romanci, folklór, pohádky, fantasy pro dospělé.“

Kdybychom se vrátili jen 200 let zpátky, zjistíme, že už roku 1812 zveřejnil německý spisovatel Ludwig Tieck (1773-1853) první díl trilogie *Phantasmus* včetně extrémně smutné povídky *Elfové* - o setkání bytůstek s děvčátkem, které pak zmizí na sedm let, aby stejní tvorové jednou kontaktovali jeho dceru. „Prohlížela si prsten na prsteníku, to divně se třpytící zlato se žhavě rudým kamenem v srdci, a na otcův dotaz řekla, že je to dar, který tam dostala.“ A ten kámen v jistém momentě zbledne.

Vůbec prvním pohádkovým románem v angličtině stal se *Phantasmion* (1837) Sary Coleridge (1802-1852), dcery známého básníka, ale oblíbeným Tolkienovým autorem byl teprve George MacDonald (1824-1905), jehož dvě dětské knihy o princezně a skřítcích (1872, 1883) ovlivnily *Hobita*. Z roku 1871 je MacDonalldovo dílo *Na zádech Severního větru*, jehož dětský hrdina Diamond je inspirován autorovým synem Mauricem, který zemřel mlád. Roku 1967 Tolkien zveřejnil knihu *Kovář z Velké Lesné*, analogii k MacDonalldovu příběhu *Zlatý klíč* (1867), zveřejněném prvně ve sbírce *Rozmluvy s vílami*. Tolkienovi se *Zlatý klíč* (děti tu ve finále proniknou do nitra duhy a stoupají s dalšími bytostmi výš a výš) zamlouval v dětství a s novým čtením byl zklamán jeho didaktičností. Roku 2001 vyšla česky MacDonalldova *Lilith*, roku 2012 jeho *Snílci*.

Jestliže máme pokračovat stejným úvozem, tak se dá připomenout, že britský politik Edward Hugessen Knatchbull, první lord Brabourne (1829-1893) napsal od roku 1869 čtrnáct knih pohádek. Hned první obsahuje příběh *Ernest*, jímž se Tolkien inspiroval k Bilbově řeči ke Smuagovi v *Hobitovi*. Radši měl *Kočku Mícu* téhož autora, jejíž hrdina Joe zbloudí do lesa trpaslíků, víl a obrů. Jak si všiml badatel Douglas Anderson, scéna, kdy Joe lstí přiměje dva obry a trpaslíka, aby vzájemně bojovali, je i výjev *Hobita*, kde Gandalf rozdmýchá hádku mezi třemi obry. „Jedna z ilustrací původního vydání,“ říká Anderson, „zobrazuje obra převlečeného za strom a zázračně předpovídá enty z *Pána prstenu*.“

Od Lewise Carrola (1832-1898) měl rád Tolkien příběh *Sylvie a Bruno* (1889, česky 1996) včetně jeho dokončení *Sylvia and Bruno Concluded* (1893). Z románu skotského spisovatele Samuela Rutheforda Crocketta (1859-1914) *Black Douglas* (1899), jenž v mládí přelouskal, převzal Tolkien epizodu s wargy z *Hobita*, a výtah z jedné kapitoly nazvaný *Bitva vlkodlaků* mapuje jeho

pomyslný dluh v anotovaném vydání té samé knihy.

Za „znamenité“ Tolkien označil dílo *Vítr ve vrbách* aneb *Žabákova dobrodružství* (1908) Kenneha Grahama (1859-1932), který napsal i slavnou pohádku *The Reluctant Dragon* (1898). Kdybychom teď překročili oceán, je prvním významnějším autorem amerických pohádek Frank Richard Stockton (1834-1902). Shrnul je v knihách *The Floating Prince* (1881), *Včelí muž z Ornu* (1887) a *The Queen's Museum* (1887). Česky vyšlo (1896) jeho *Podivuhodné ztroskotání Tomáše Hyka*. Vliv tohoto autora na Tolkiena nicméně není doložen, tak jako ani u ředitele knihovny Britského muzea Richarda Garnetta (1835-1906), autora *Soumraku bohů* (1888, rozšířeno 1903). Ani slavnějšího Stocktonova následovníka Lymana Franka Bauma (1856-1919), autora čtrnácti knih o zemi Oz (od roku 1900), z nichž nejlepších je prvních šest, asi nemá smysl s Tolkienem srovnávat, nicméně pan Anderson poukazuje na to, že mytologie, kterou Baum vytvořil roku 1902 v *The Life and Adventures of Santa Claus* se podobá mýtu kol stejné vánoční figury, jak ho pro děti Tolkien formuloval. Baum napsal i velmi dobrý román *Královna Zixi z Ix* (1905) a jeho *American Fairy Tales* (včetně pohádek *O královně Quiku*, *O obžvlé figuríně*, *O očarovaných literách*) vyšly u nás dvojjazyčně roku 2015.

Anderson taky připomíná zapadlou povídku Američanky Gertrude Barrows Bennettové (1883-1948) *Stříbrná past* (*The Elf Trap*, 1919) z časopisu *Argosy*. Citují závěr: „Jsou legendy o neobvyklých bytostech, někdy podobných lidem, které na sebe berou podobu cikánů, ale nejsou cikány a mají divné schopnosti. Vnější vzezření je drsné a pohoršlivé, ale za ním žijí jako za závojem skrytým, báječným životem. Kdo s nimi trávil čas i chvíli, je polapen ve skutečné skřítcí pasti. Může utéct, ale ne zapomenout nebo se nadobro vrátit k vlastní rase. Aby se ale vrátil k nim, musí jít hodně temnou cestou.“

Američanem byl i James Branch Cabell (1879-1958), soustřeďujících své prózy kol figury pasáka vepřů z imaginární středověké Francie. Roku 1922 zveřejnil povídku *Tenká královna Elfie*. Text končí: „Dvorný Anavalt se ujistil, že je královna taková, jak doufal, a když ji spatřil ze zadu, byla skutečně dutá a měla barvu stínu. To proto, že je dívka Vae jen jasnou a tenkou maskou ženy, a pohlédneš-li ze zadu, je jako ostatní masky. Když se otočila a usmála a jako v rozpacích sklopila oči a nožkou odstrčila hnát, uviděl, že je to Elle a jen líbezná, přemilá iluze. Políbil ji a byl spokojen. Tady je žena, po níž toužil a kterou neznal svět, ve kterém máme duši. Elle neměla smrtelné tělo, které by čas zkarikoval a zničil, a neměla ani mozek, který by vytvářel sny, jimž se Anavalt nevyrovná. Neměla srdce, které by zranil. V tichém Elfiině lese panoval trvalý mír, kam nemohla nikdy vstoupit láska, a proto nikdo nemohl nikomu příliš hluboce ublížit. U dvora zatím pro Anavalta plakaly hedvábné dámy a tři ženy se ze vzpomínek už nikdy neuzdraví, ale zde v lese, kde jsou všichni maskami bez duše, nebyly vzpomínky a pláč; nic nemělo ani dvě strany a člověk nemusel vyhlížet nepříznivé zvraty.“

Měl na Tolkiena vliv i další americký autor Abraham Merrit (1884-1943), jehož nejlepší próza *The Ship of Ishtar* vyšla právě před sto lety (1924)? Není to moc pravděpodobné, ale Merritova *Strážkyně stromů* (1926), co se prvně zjevila v časopise *Weird Tales*, vypráví, jak se stromy umí bránit. S tím by sympatizoval. „Ve

všech svých dílech se jednoznačně stavím na stranu stromů,“ psal roku 1972 v deníku *Daily Telegraph*.

Předchůdcem některých sekvencí v *Hobitovi* jsou pasáže knihy *The Three Lulla-Mulgars* (1910) od Waltera de la Mare (1873-1956). Málo se ví, že psal výtečné fantastické povídky i Edward Morgan Forster (1879-1970), jinak autor považovaný za ryziho realistu, a Tolkien je mohl znát. Za „nejpřesvědčivějšího tvůrce umělých světů, jehož kdy četl“ ale měl (roku 1957) Erica Ruckera Eddisona (1882-1945), autora románu *Styborion the Strong* (1926) a unikátního eposu *The Worm Ouroboros* (1922) o válce Demonlandu s Witchlandem.

Přímo obdobou Tolkiena je, ačkoli spíš teoreticky, americký profesor práv Austin Tappan Wright (1883-1931), jehož obrovské dílo částečně vyšlo posmrtně, když zemřel při automobilové nehodě. Na jižním cípu fiktivního kontinentu Karain (na jižní polokouli) si vysnil Islandii s vlastní řečí, mapami, historií, literaturou. Co do rozsahu a detailů soutěží Islandie se Středozemí. Roku 1942 sice kniha *Islandie* vyšla, ale nezahrnuje další spisy, srovnatelné s dodatky *Pána prstenu*. Roku 1957 popřel Tolkien, že by *Islandii* znal; ale nemohl neznat sestavovatele tuctu pohádkových knížek (1889-1910) Andrewa Langa (1844-1912), jehož barevné svazky od dětství miloval. Avšak umělá Langova pohádka *Princ Prigio* (1889) se mu nelíbila. Byť cítil některé její podivuhodné rysy. Nejradši měl Langovu *Červenou knihu pohádek* (1890), obsahující převyprávění jednoho z nejúžasnějších příběhů o dračích v severské literatuře: toho o Fáfním ze *Ságy o Völsunzích*.

Zásadnější vliv než Lang měl na Tolkiena William Morris (1834-1896). Z jeho díla u nás vyšly *Novinky z Utopie* (1890, česky 1926), *Příběh o Třpytné rovině* (1890, česky 2016) a *Studna na konci světa* (1896, česky 2019); a jak to identifikoval Anderson, zvláště Tolkienova nejranější vyprávění o Středozemi v *Knize ztracených příběhů* dokazují Morrisův vliv. Mj. archaizujícím slohem. Obdiv k Morrisovi se u Tolkiena prohloubil, když studoval na Exeter College v Oxfordu, stejně jako kdysi Morris, a Anderson upozorňuje na Morrisův text z počátku 90. let 19. století, který pak Morrisova dcera nazvala *Lidem od prahu hor*.

Jeho jmenovec Kenneth Morris (1879-1937) byl velšský teolog a naprostý génius fantastní literatury, kterého tady neznáme, ale přepracoval příběhy z velšské verze artušovských legend (*Mabinogionu*) v romány *The Fates of the Princes of Dyfed* (1914) a *Boook of the Three Dragons* (1930). Ještě lepší je deset povídek sbírky *The Secret Mountain* (1926) a úplným vydáním povídek je díky Andersonovi kniha *The Dragon Path* (1995). Morris taky napsal vynikající fantasy román o Toltécích a příchodu boha Quetzalcoatla *The Chalchihuite Dragon* (1992) a jeho povídky, jak konstatuje Anderson, se klenou nad celou obsáhlou oblastí světových mýtů a legend od keltských po toltécké, od řeckých po taoistické, od buddhistických po římské. A každá odráží hluboké pochopení pozadí výchozí mytologie. Nejsou převyprávěním, ale novými příběhy. Tolkien by tu jistě ocenil živost líčení náboženství Vikingů, jak je patrné třeba z Kennethovy povídky *Vládce severu* (1915).

Velšan byl i Arthur Machen (1863-1947), autor *Velkého boha Pana* a *Bílých lidí*, jehož nejlepším textem je autobiografický *Pahorek snů* (1907, česky 2022). 29. září 1914 publikoval v *Evening News* povídku *Lučištníci: Anděl z Monsu*,

kteřá se stala typickým memem a novodobým mýtem. Roku 1916 uveřejňoval na pokračování ve stejných novinách prózu o vzpouře zvířat proti lidem *Hrůza* (česky 2017), která je i odrazem tehdejších válečných obav. Hraničily až s představami, že se připravení Němci vyloupnou přímo z podzemí Ostrovů. O tom že měl otřes první světové války vliv na Tolkiena, není třeba diskutovat.

Podstatný a dnes ignorovaný vliv na Tolkiena měl i extrémně úspěšný Henry Rider Haggard (1856-1925), autor románů *Doly krále Šalamouna* (1885) a *Ona* (1886). Ve stylu islandské ságy napsal Haggard i - Tolkiena inspirovavší - knihu *Eric Brighteyes* (1891). V jedné přednášce o ní Tolkien referoval jako o „stejně dobré jako většina ság. A stejně heroické.“

Haggardova díla si cenil, ale to je slabé slovo. Existuje studie Roberta Giddingse a Elizabeth Hollandové *Břehy Středozemě* (1981); celá se věnuje detailnímu srovnání *Pána prstenů* a *Dolů krále Šalamouna*. Vazby šokují. Akční scény, líčení krajiny, atmosféra dolů v Morii (ta zvláště), popisy trpaslíků a motiv „skrytého krále“ Aragorna, to vše už stvořil Haggard. S Haggardem spojuje Tolkiena i dětství prožité ve fascinující Jižní Africe

Ovlivnila ho také Edith Nesbitová (1858-1924), autorka známého cyklu *Pět dětí a To* (1902), který se v letech 1904 a 1906 dočkal dvou pokračování. Anderson cituje v té souvislosti z Tolkienova dopisu Audenovi (1955): „Když mi bylo sedm, pustil jsem se do psaní povídky o drakovi. Nevzpomínám si na nic s výjimkou jediné jazykové záležitosti. Maminka neměla připomínku, ale zdůraznila, že se neříká *zelený velký drak*, ale *velký zelený drak*. Tenkrát mi nebylo jasné, z jakého důvodu, a jasné mi to není dosud.“ „Je to asi souhra náhod, ale právě když bylo Tolkienovi sedm,“ pokračuje Anderson, „tiskl nejčtenější časopis doby *Strand Magazine* na pokračování povídky s dračí tematikou od Edith Nesbitové, které pak vydala ve svazku *The Book of Dragons* (1900). Původně nesl seriál název *Sedm draků* a vycházel od března 1899. Poslední povídka připadla na prosinec a v třetím příběhu *Zachránci své země* se zvedá z pláně *roj zelených draků*. Na jiném místě píše Edith o drakovi se žlutými křídly, co leží na *obřím, zeleném, šupinatém boku*.“ V šestém příběhu *Krotitelé draků* (česky 2004) potkáme i příšeru a podobá se povahově Chrystophylaxi Divesovi z Tolkienovy povídky *Sedlák Jiljí z Hamu*.

Tolkien měl rád i povídky politika a snílka Johna Buchana (1875-1940). Pozoruhodně souzní s některými jeho představami. Námět dědičné posedlosti mořem z Buchanových *Dalekých ostrovů* (1899) se u Tolkiena opakuje. Keltská představa ostrovů na západě a snaha tam vítězně doplout jsou motivy jeho mytologie.

NĚMECKO: Angela kdo?

Marian Kechlibar NevPes

Tak zní titulček článku v časopise *The Economist*, který festovně cupuje politický odkaz bývalé německé kancléřky.

Jaká to změna během pár let, že? Když odcházela, loučila se s ní CDU srdceryvným potleskem (máte-li nervy na několik minut frenetického plácání, můžete se přesvědčit zde); a český Respekt tehdy vydal oslavný článek, který je dokonce součástí jejich sbírky „top článků za rok 2021“. Právě ten mě tehdy přiměl napsat podstatně kritičtější reakci. Jak se

dnes dívám do toho *Economistu*, jako by se přibližoval tomu mému tehdejšímu názoru.

Dostal jsem kdysi – snad předloni – od nějakého čtenáře obtížnou otázku, jestli na Merkelové a jejím vládnutí vidím něco dobrého. Musel jsem se nad ní seriózně zamyslet, protože má automatická odpověď by určitě zněla „ne“...

No dobře, něco jsem našel: nechovala se jako stereotypní tyran. Svoje stranické konkurenty ničila *politicky*, ale ne osobně. Když byli odklizeni z cesty, mohli si žít po svém, třeba i velmi luxusně (její nemesis Friedrich Merz je multimilionář). Nezaklekávaly na ně žádné finančáky ani policie. To by sice v zásadě měla být v Evropě norma, ale vzhledem k tomu, kolik snadno urazitelných narcisů přitahuje vrcholná politika, se to stejně musí ocenit. Ani na mezinárodní scéně nevystupovala Merkelová agresivně.

Tím je můj seznam dobrých politických vlastností A.M. víceméně u konce. Možná má ještě nějaké, ale nejsou vidět.

Naopak si s uplývajícím časem čím dál více myslím, že Merkelová rozstřelila německou a nepřímo i evropskou demokracii dosti bolestivým způsobem. Aby bylo jasno, to asi nebyl její *záměr*, byl to jen vedlejší efekt způsobu, kterým se – úspěšně a dlouho – snažila udržet u moci. Leč z hlediska důsledků samotných to bylo celkem jedno.

Oním základním problémem merkelovské éry byla líbivá politika ve stylu „uspávače hadů“. Typicky si populistu představujeme jako bombastického řečníka ve stylu Juana Peróna nebo Fidela Castra. Merkelová ale dokonale ovládala jiný druh populismu, který spoléhal na předsudky vzdělané střední vrstvy z velkých měst: „*máme se dobře – krásně se nám žije – máme spoustu peněz – nemusíte se moc trápit politikou – rozhodně není potřeba dělat reformy – nechte technické detaily vládnutí na mně – existuje vlastně jen široký střed, který se skoro na všem shodne, a kromě něj už jenom extremisti – nebudeme tady pěstovat žádnou konfrontační politiku jako nějakí Američani – konsensus je nevyhnutelný a alternativy neexistují – máme to ale skvělou nudu, že?*“.

Využívala při tom mistrovsky jak německé samolibosti, tak i toho, že ta reálná demokratická politika je plná konfliktů, včetně osobních které spoustě lidí vadí. Takovým konfliktům se dalo účinně vyhýbat tím, že se vládlo podle průzkumů veřejného mínění a rozdávaly se různé dárky (např. důchodový Rentenpaket z roku 2014, jehož náklady do roku 2030 se už tehdy odhadovaly na 160 miliard eur).

Jak snadno se hlasuje pro kancléřku, která po vás nechce nic namáhavého a bolestivého, je ochotna pustit chlup ze státní kasy a ještě navíc vyhoví každému vašemu předsudku? Máte strach z jaderné energetiky? Tak vypneme jaderné elektrárny, ačkoliv osoba *s doktorátem z fyziky* by vlastně měla tento druh pitomé hysterie rozptylovat, a ne se mu přizpůsobovat. Teprve nezvládnutí migrační krize v roce 2015 jí začalo pomalu kopat politický hrob; to se totiž nedalo jen tak vysedět na boběčku stranou. To byli živí lidé, se kterými do Německa dorazily i velmi „živé“ problémy.

Kdyby takový politik přišel k moci někde v Argentíně, velmi rychle ji pošle do dalšího státního krachu. Určitá tragédie Německa v letech 2005-2021 spočívala v tom, že si tehle druh duševní, politické a vývojové stagnace mohlo dovolit. Ne donekonečna, ale dlouho. Velká ekonomika má velkou setrvačnost a vnější okolnosti byly té merkelovské politice nicnedělání také nakloněny. Z Ruska proudily levné suroviny, silné poválečné ročníky Němců ještě nebyly v důchodu, Čína byla spolehlivým obchodním partnerem, který kupoval

skoro všechno *Made in Germany* ve velkém. Ve Washingtonu seděl Obama, kterému se sice moc nelíbilo, že evropské státy zanedbávají svoje vlastní náklady na obranu, ale neměl ve zvyku na Evropany moc tvrdě tlačit. I ta anexe Krymu se tehdy dala prospat s tím, že *se holt stalo a nic dalšího už určitě nebude*.

O deset let později se všechno to „uspávání hadů“ vrátilo jako okovaný bumerang. Peníze rozdané na důchodcích se „prožraly“ a německá infrastruktura chátrá. Příliš velká koncentrace na už existující průmysl vedla k jeho zastarání a neexistenci alternativ, které by jej mohly zastoupit. Nic jako německé Křemíkové údolí neexistuje ani v náznaku, přitom právě gigantický IT průmysl v USA je hlavní příčinou toho, proč se mezi Amerikou a Evropou otevírá taková propast v HDP na hlavu. V mezinárodních vztazích notně přituhlo, ale Bundeswehr by neměl čím bránit vlastní zemi; musí spoléhat na to, že mezi ním a horkými oblastmi východní Evropy leží země, které neměly ve svém čele žádnou uspávačku hadů, jako třeba Polsko.

EU/EHS byla za Schmidta, Strausse a Kohla postavena na **mimořádném ekonomickém výkonu Německa, tehdy jedním z nejsilnějších na světě**. Ten se za Merkelové prokaučoval tím, že se absolutně nemyslelo na budoucnost. Veškerá potřeba provádět reformy byla důsledně ignorována, aby to nedejbože voliče nebolelo a nepřestali hlasovat pro věčnou kancléřku. A tenhle přístup se samozřejmě přenášel i za německé hranice. Fuč jsou například časy, kdy se v tom Bruselu aspoň někdo snažil o liberalizaci a zvyšování konkurenceschopnosti na vnitřním trhu (jako Frits Bolkenstein). Iniciativa přešla spíš k byrokratům a různým aktivistům, jejichž hlavním cílem bývá něco *ztížit* nebo *znemožnit*, což se typicky dělá zavedením dalších lejster a regulací.

Z těch ovšem nevyžijete a důsledkem je, že EU se změnila v rozhádaný, stagnující spolek, ve kterém se různě natahují obviňující prsty, ale nikdo neumí sehrát roli *pozitivního inspirátora*. Nikdo už není v rámci EU tím symbolickým motorem – a tím myslím opravdu motor ve smyslu *zdroje síly a pohybu*. Macronovy velikašské řeči z Elysejského paláce, byť sebebombastičtější, se nepočítají; za těmi není žádná substance, to jsou jenom slova.

Být motorem EU, to kdysi SRN uměla a měla na to. Teď už to neumí a nemá na to, a po dvou dekáдах „uspávání hadů“ už se třeba nemusí vzpamatovat nikdy; i demograficky teď vypadá úplně jinak než před pětatřiceti lety. Ze všech velkých států EU může jenom Polsko říci, že má opravdu živou a rostoucí ekonomiku, jejíž růst systematicky překonává průměr Unie. Ale Polsko není duševně připravené být novým lídrem Evropy a, popravdě řečeno, Západoevropani by beztak nebyli ochotni jakési Poláky *následovat*. Na to jsou prastaré předsudky moc silné. Ještě i u nás jsou překvapivě silné...

No, tak to je dědictví Merkelové. Ale abychom byli spravedliví: nejen jí. Všech, kdo ji volili a vyhovovalo jim to. Všech, kdo se k tomuto stylu politiky hlásili a přizpůsobili se mu.

Vybavuji si, jak jsem se před několika lety pohádal s jakýmsi rozdávačem letáků v tričku ODS před Billou na Florenci – o Merkelovou, kterou bral jako vzor.

„Proboha, proč se k ní hlásíte, ta baba zničila německou pravici!“

„Ale vyhrává volby!“

„Jo, ale za jakou cenu?!“

Pak už se se mnou nechtěl bavit. Zajímalo by mě, kde je dneska a co si myslí teď?

Dokončení z první strany

Alexander Tomský: Já tomu nerozumím, protože jsem vyrostl v tradici, že jsme strašně nedokonalí, hrozní hříšníci, pácháme zlo slovem, skutkem i činem, nebo jak to je. Toto nechápu.

Naše vláda nemá žádný vlastní politický program, je těžko definovatelná. Ale v podstatě je to vláda levicová.

Martina: Často hřeším v myšlenkách, slovy, i skutky.

Alexander Tomský: Ano, vy to znáte správně. V judaismu to není. Já chodil v Praze tři roky na židovské náboženství.

Martina: Dobře, ale mě jste se ptal, proč se uchylujeme k idealismu. Navíc, když známe z historie, že idealismus končí velmi často zlem.

Alexander Tomský: Ale rozumíte, problém je zase v sekularizaci. Židé i křesťané mají ideál, a tento ideál se jmenuje „svatost“. „Buďte svatí jako já. Já jsem svatý,“ říká Hospodin. Tam je ideál. A dokonalý svět není náš, ale ten posmrtný. Náš je z principu nedokonalý.

Martina: Dobře.

Alexander Tomský: A toto zaniklo. A zaniká to v sektách už od raného středověku: Kataři, albigenští, sekty, které chtěly tento křesťanský ideál převést na zem, bojovaly s vlastním křesťanstvím. Jako dokonalí husité, také táborité, kteří si vymysleli dokonalou společnost. A to je hlavní hereze, to je hlavní kacírství, které tady máme. A to se dneska masivně projevuje ve světské podobě.

Martina: Táborité si to vymysleli, ale aspoň to po určitou dobu dodržovali. My jsme tady teď svědky toho, že se to vymýšlí pro nás, a ne pro ně.

Alexander Tomský: Protože už protestantští sektáři to chtěli všem vnutit. Například Ženevská protestantská republika, kalvínská Ženevská republika, byla už jakýsi totalitní stát. Kalvíni nechali bičovat ženu, protože se modlila na hrobu svého syna. V Ženevě se děly hrůzné věci. Nic nového. Nic nového pod sluncem.

Martina: Dobře. V tom případě, když říkáte, že to není nic nového, tak to, co nás obestírá nyní, jsou nové ideologie, nebo se jenom jako nové ideologie tváří?

Alexander Tomský: Ze starých ctností se vytváří nová koláž takzvaných hodnot. Ty poletují okolo, a oni musí z něčeho brát.

Martina: Dobře, a teď mi vysvětlíte jiné kouzlo. Lidé si u nás zvolili pravicovou vládu, a nejenom u nás, tak čím to je, že tito pravičáci podleli tolika ultralevicovým ideologiím a jejich hlasatelům? Že tolik západních politiků je jimi uhranuto. Jak se to stalo? Tušíte?

Alexander Tomský: Máte strašně složité otázky. Svět není zcela pochopitelný, to všechno jsou tajemství a záhady, které se nedají úplně jasně vymezit, vysvětlit a definovat. Naši vládu bych nechal stranou, protože to je vláda pěti neslučitelných stran, to je prostě guláš, řekneme proti Babišovi, jak víme, a tudíž nemá žádný...

Martina: Politický program.

Alexander Tomský: Žádný vlastní program, nebo vlastní esenci, je těžko definovatelná. Je to v podstatě vláda levicová – co si budeme povídat.

Martina: Chvilí se tak netvářila.

Alexander Tomský: Chvilí. Takže problém, proč pravice podléhá progresivitě: Myslím, že je to proto, že si nevšimli, co se děje – aspoň tak jsem to viděl v Anglii. Mezi levicí a pravicí v 60., 70. a 80. letech, v letech studené války, probíhal spor o ekonomii, o hospodářství, o nic jiného, jen o hospodářství. Tedy znárodnovat podniky, nebo neznarodnovat podniky? Dát více na zdravotnictví, sociální stát, a tak dále? Nebo více kapitalismu a konkurence, a méně brzd, regulovat hospodářství více, nebo méně? To byly spory mezi socialisty a pravici, ale civilizačně stáli jakoby na stejné lodi, protože to ještě nebyla progresivistická ideologie, a byl tady ještě zápas s komunismem. Takže levice byla dost zbrzděná právě tím, že přišli Solženicyn a Bukowski, a bylo to hrozné. Jak řekl Orwell: „Naše inteligence si bere kuchyň od

Francouzů, a názory z Moskvy.“ Orwell byl geniální, a toto řekl v roce 45. A nejvyšší oxfordské vrstvy měly těch pět strašlivých špiónů.

Ale levice mezi tím už měla svůj postupující program, už pronikala do univerzit, a do různých institucí státu a prosazovala své. A pravičáci? Já jsem je znal velmi dobře, protože jsem byl velmi blízko i kruhům kolem Margaret Thatcherové, a oni říkali, že je to je jejich kulturní boj, ať se o tom baví sami na svém hřišti, to nás nezajímá, to je bezvýznamné. Čili v jistém smyslu si vlastně nevšimli, jak to bude významné.

Martina: Dobře...

Alexander Tomský: Netušili, že si z toho vytvoří světový názor. Byla to plíživá revoluce.

Green Deal je apokalypsa. Greendealoví fanatici si myslí, že člověk je škůdcem Země.

Martina: Oni si toho mohli nevšimnout, řekneme, protože to byla novina. Ale teď už to víme.

Alexander Tomský: Teď už to víme.

Martina: My jsme to mohli pozorovat.

Alexander Tomský: Teď jsou zoufalí, samozřejmě. A když se podíváte na Anglii, tak vidíte, jak se k tomu nejsou schopni postavit ani teď, když už to všichni vědí.

Martina: A my to následujeme.

Alexander Tomský: Vůdce Konzervativní strany, David Cameron, když prohrál brexit a odstoupil, tak prohlásil, že to největší, čeho v politice dosáhl, bylo partnerství homosexuálů. To je strašné. Já nemám nic proti partnerství homosexuálů, ale neříkejte tomu manželství a nedovolte jim vyrábět za peníze děti.

Martina: Ale jak se tedy vlastně díváte na to, že některé ideologie jsou pojímány až tak fatálně, že na nás neustále křičí, že když je neposlechneme, tak zemřeme? Ideologie Green Dealu je jednou z takových.

Alexander Tomský: To není ideologie, to je apokalypsa, a má taky křesťansko-židovskou tradici. Je to apokalyptický názor.

Martina: Apokalyptický názor, ale...

Alexander Tomský: Kde se vzal? Z hlubin pravěku? Nevím. Prostě apokalypsa. Apokalypsa je, myslím, jedna část evangelií.

Martina: To ano, ale...

Alexander Tomský: V tom bude asi kořen.

Martina: Nesvádějte to na nebohé křesťany.

Alexander Tomský: Křesťani se s tím moc nechlubí, oni to ignorují.

Martina: Já si myslím, že ti, kteří propagují Green Deal možná knihu knih nikdy nečetli.

Alexander Tomský: Zelený úděl – já tomu říkám úděl, protože „úděl“ je strašné slovo, to je neštěstí. Problém apokalyptického mínění je skutečně podivný. Já na to vysvětlení nemám. Podívejte se, ti fanatici si skutečně myslí, že člověk je škůdce Země.

Green Deal se stal hlavním programem EU proto, že nějaký program potřebovala. Přiznala to Ursula von der Leyenová, když řekla, že v zelené politice jsme našli nový účel EU.

Martina: Ale hlavně si myslí, že to může planetu ovlivnit.

Alexander Tomský: To je jiná věc, a taky nesmysl. Hospodin stvořil svět pro člověka? Bez člověka nemá příroda přece žádný smysl. Jaký má smysl sama o sobě? Ale oni skutečně hlásají, že má smysl sama o sobě.

Martina: A jak si vysvětlujete, že se to stalo hlavním programem Evropské unie?

Alexander Tomský: Protože potřebovala program. Přiznala se k tomu Ursula von der Leyenová, když řekla: „V zelené politice...“ – už nevím přesně, jakými slovy to řekla, páč tam slovo „zelený“ asi neměla – „v politice ochrany klimatu“ a tak dál, „jsme našli nový účel Evropské unie“. Ona to sama řekla: Je to nový účel Evropské unie. Zřejmě integrace Evropy a regulované hospodářství nebyly dostatečné, ale teď můžeme nadchnout mládež tím, že tady máme nový účel.

Samozřejmě, nejhorší na tom je jedna věc, kterou jsme neřekli: Je tam záměr zchudnout. A to považují

za opravdové zlo. Na každé ideologii je nějaká pravda, a je pravda, že naše konzumní společnost je bezuzdná. Američané po Vánocích vyhazují miliony tun plastových hraček, a nevím, čeho všeho – to je pravda – ale to se dá rozumně regulovat. Místo toho u mladých idealistů vznikla nenávisť vůči konzumní společnosti. O mladých idealistech napsal krásnou eseji Roger Scruton v knížce, která u nás vyšla, Kacířova zpověď, jenže není k mání – prodalo se dva tisíce výtisků.

Martina: Dotisk nebude – jasně. Řekněte mi ale, jak si vysvětlujete...

Alexander Tomský: Já si to nevysvětluji.

V Německu se dějí šílené věci, a může to dopadnout špatně. Němci si nenechají líbit chudnutí a hospodářský krach, protože jsou zvyklí na vysokou životní úroveň.

Martina: Že politici, kteří jsou voleni lidmi, skládají jim účty, mohou naprosto přehlížet následky prosazování těchto zelených údělů do politiky – jako třeba snahu o nulové emise – a zcela bez ohledu na lidi, na jejich životní úroveň – o tom jste teď mluvil – a to dokonce i zcela bez ohledu na to, zda to planetě skutečně pomůže.

Alexander Tomský: Nepomůže, oni neudělají nic. To nejde. Proč? Protože za to může Brusel. Proč jsme se nepostavili proti Bruselu? Tenkrát to byl Babiš, který se nepostavil proti, a mohl se postavit proti, ale proti tomuto hlasovali jenom Rumuni, Maďaři a Poláci. Proč? To je otázka „proč“. Protože naše elita je taková.

Martina: Ale taková je i německá, francouzská.

Alexander Tomský: Dnešní elita je taková.

Martina: Ale taková je i německá, francouzská...

Alexander Tomský: Všichni jsou taková.

Martina: Německo je na tom teď fakticky nejhůř za posledních 60 let.

Alexander Tomský: Německo začne hospodářsky krachovat. Já tam mám sedm neteří, a mám bratra, který ještě žije, a to, co mi o Německu vyprávěl, to je horor. Německo začne chudnout. Ale v Německu to může dopadnout špatně, protože Němci si to nenechají líbit – jsou zvyklí na vysokou životní úroveň.

Sliby západních politiků o omezení migrace byly vždy podvod

Martina: Dobře. A teď se podívejme na evropskou politiku dál, a to jsou proklamované sliby o omezení a regulování migrace, přičemž všichni vidí, že realita je přesně jiná.

Alexander Tomský: Ta byla vždycky jiná, opačná. Od počátku to byl podvod.

Martina: Opačná... Dobře, ale když už to sečteme, tak plus, plus dá v tomto případě mínus.

Alexander Tomský: Ano, proti masové migraci se lidé bouřili vždycky, ale nebylo to dostatečně silné na to, aby to zvrátila. A politici se přetvařovali od samého počátku. Já si pamatuji jak v 60., 70. letech v Británii říkali, že s tím něco dělají, ale dělali přesný opak. Je to nepochopitelné, ale lidé se proti tomu nedokázali zmobilizovat. Ono by to totiž také znamenalo zrušit Evropský soud pro lidská práva, a Soud Evropské unie. Oni se opouzdří mezinárodními smlouvami, lidskými právy a tak dále, a dělají, jakože proti tomu něco dělají. Kdežto ten Frontex, který tomu má bránit, nesmí ty lidi vrátit zpátky ani o pár metrů, na měličnu.

Martina: A jak rozumíte tomu, že oni tedy...

Alexander Tomský: A proč to dělají? To víme.

Martina: Povídejte.

Alexander Tomský: Po válce vznikl strašný nedostatek pracovních sil. Všichni imigranti z padesátých let, kdy ještě nebyla masová imigrace, dostali na určitou dobu povolení pracovat v Británii, Belgii, Německu – Turci v Německu, Kurdové – všichni měli povolení na pět let, co bylo prodlouženo na 10 let, a všichni zůstali.

Martina: Ale to bylo tehdy?

Alexander Tomský: Tehdy.

Martina: Ale teď jsou stále nové vlny.

Alexander Tomský: Vy jste řekla, jak krásně se dá manipulovat s lidskými právy. Takže do tohoto pak přišla lidská práva, jako sloučení s rodinou.

Já to všechno pamatuji, vždyť jsem to zažil, píšu o tom už 50 let.

Martina: To ano, ale tady jdou originální lidé, kteří nemají rodinu nikde a podobně.

Alexander Tomský: Vždycky se najdou bratřenci, nebojte se.

Martina: Dobře, ale ještě jiná věc. Evropská unie se rozhodla – nebo tak činí, možná, že se tak nerozhodla – že bude přijímat veškeré migranty, nelegální, legální.

Alexander Tomský: To už došlo daleko. Tenkrát to ještě tak nebylo.

Martina: Tudiž za ně přejímá zodpovědnost. Ale přitom zaváděním praktik Green Dealu, energetickými omezeními, a emisními povolenkami, ekonomicky Evropu sráží na kolena, takže se Evropa o migranty nebude moci postarat. Rozumíte tomu?

Alexander Tomský: Jo. Otázka je, jestli k tomu dojde? To je proces, který postupuje. Lidé už se ohledně zákazu spalovacích motorů začínají bouřit – například. Už to začíná. Protože to je konec. Na venkově lidé budou mít sice autobus, ale nebude jezdit desetkrát denně, ale jenom jednou do práce a jednou z práce. Už to začíná být obrovský problém. A to jsou teprve auta. A co teprve bagry, těžká technika, a tak dále. Jak si to představují? Oni už také začínají vydávat nařízení na stavebnictví, takže dům už bude stát třikrát tolik. To jsou takoví šílenci, že to nemůže... Oni to neprosadí.

Martina: Začínají trochu couvat.

Alexander Tomský: Nepatrně, ale představte si, že teď euroskeptici vyhrají v červnu volby do Evropského parlamentu. V Komisi už jsou teď podělaní strachy.

Martina: Myslíte, že by to něco změnilo?

Alexander Tomský: Určitě, europarlament sice nemá žádnou pravomoc, ale ten křik v europarlamentu, tak ten bude slyšet.

Starý liberál věřil, že má správný názor, ale že ho má prosazovat diskusí, a nechat společnost k němu vyvinout. Dnešní liberál nám chce svůj jediný a správný názor vnutit.

Martina: Jak myslíte, že Evropu změní nezvládnutá migrace?

Alexander Tomský: Nemám ponětí, v každé zemi je trochu jiná. Například Británie nemá příliš mnoho muslimů, kdežto Belgie, Švédsko a Francie jsou úplně beznadějně ztraceny. Takže to je jeden velký rozdíl. Většina je indických přistěhovalců, což nejsou muslimové, mají tam také Pákistánec a Bangladéšany, ale není to tak velký počet. Ale ustupuje se před nimi všude.

Martina: Nejsou to muslimové, ale jsou to migranti.

Alexander Tomský: Migranti by tak strašně nevadili, kdyby pochopili a přijali evropskou kulturu. Ale nikdo je k tomu nenutí.

Martina: To jsem právě měla na mysli. Asi nám na náboženství nebude tolik záležet, ale na tom, jestli jsou ochotni splynout se zemí, do které přišli.

Alexander Tomský: Ale podívejte se, kulturu a civilizaci ztrácejí Angličané. Do roku 1971, a v Americe trochu déle, se ještě na humanitních oborech učil obor: Západní civilizace. To je přesně to, co píše Shapiro, že stojíme na dvou pilířích Athén a Jeruzaléma, na Aristotelovi, na řeckém binárním rozumu, a na náboženském existencialismu, tady jak žít, a proč takhle máme žít, a co to znamená morálka, a tak dále. Já jsem se to ještě učil, a znám to skoro nazpaměť. Profesor nám říkal: „Evropa vytvořila pět dualismů, které ruská civilizace, která se někdy omylem považuje za Západ, za Evropu, nezná, a to: Dualismus víry a rozumu. Odluka církve a státu. Rozdíl mezi individuálním občanem a společností. Rozdíl mezi státem a soukromým hospodářstvím, a tak dále“. Ale ty se už od roku 1971 v Anglii neučí. To znamená, co se Ind, Turek, nebo Kypřan může dozvědět o Anglii? My už neučíme vlastní civilizaci, přestali jsme učit západní civilizaci.

Martina: Myslíte, že za nějakých dvacet, třicet let, ještě budou v Evropě rozhodovat o jejím dalším směřování původní Evropané?

Alexander Tomský: Samozřejmě, že nebudou, to je zcela evidentní. Ale nevíme, kdo bude rozhodovat.

Existuje 175 národností, a ty jsou mrňavé. Jediný agresivní a stmelující je islám, a ten je v Anglii našťástí slabý. Ale ve Francii?

Martina: Velkým strašákem, který také protlačuje Evropská unie do všech států, které ji tvoří, je elektronizace a digitalizace všeho a všech, po všech stránkách. Myslíte, že to je vlastně nový výkonný nástroj nejnovejší totality – digitální gulag?

Alexander Tomský: Určitě, zcela jistě, to je zcela evidentní. To je Orwell, to už je Velký bratr. Názory už chtějí kontrolovat dnes. Je to strašně zvláštní. Já ještě zažil staré liberály, a starý liberál věřil, že má správný názor, ale že má tento názor prosazovat diskusí, debatou, nechat společnost, aby se vyvíjela k tomu jednomu správnému názoru sama. Ale tento názor ztratila, a dnes to chce vnutit. Dnešní liberál chce svůj názor – ten jediný správný – vnutit. Dříve, před padesáti lety, to tak nebylo. Já jsem svědek celého tohoto vývoje.

Martina: Jak teď vnímáte elektronické peníze, elektronické doklady, elektronické úřady?

Alexander Tomský: Já platím jenom hotově.

Martina: To jsme dva.

Alexander Tomský: Jenom hotově. Celá moje rodina.

Martina: Ale to nebudete moct. Bude absolutní kontrola.

Alexander Tomský: Já vím, chtějí nám to vzít.

Martina: Myslíte, že to je nástroj absolutní kontroly?

Alexander Tomský: Těchto nástrojů mají hodně. Ale digitalizace a elektronická kultura – to bude ovládat ideologie. Rozumíte? Každá společnost má svou ideologii – s tím jsme začali. Chesterton v tom měl obrovské potíže, protože byl antiimperialista, ale byla tam svoboda. A dnes správný názor dostane nástroje. A tyto nástroje už začaly internetem, protože bojovná mládež, agitátoři – nová mládež Gottwaldova, jak jsme říkali – má najednou obrovský nástroj.

Je tady ještě úžasná kniha, která je pořád na trhu, která se jmenuje Šílenství davů. To jsou na internetu mrňavé davy, které jsou aktivní. Chesterton to ve své době krásně popsal, když říkal, že proti pasivní konzervativní společnosti stojí agilní intelekt. A ten nyní dostane digitální nástroj. To je konec. Tragédie. Ale je to postupný proces, a musí se odbourat. Lidé se budou bouřit. Už teď se bouří kvůli jiným věcem, kvůli životní úrovni, kvůli autům, kvůli energetice.

Že mládí je nositelem pokroku, je nesmysl. Mládí nikdy nebylo vzdělané. Mládí je mládí, a ještě nic neví. Škola je má učit myslet, ale místo toho je indoktrinují.

Martina: Vrátila jsme se z Ameriky a musím říct, že co se týká bezhotovostních peněz, tak tam jsou naklepání tak, že už žádný zákon nepotřebují. Tam už to dělají dobrovolně, s nadšením a s lehkou pýchou.

Alexander Tomský: Mladí lidé platí kartou v autobuse, ve vlaku, platí v hospodě, všude platí jediné kartou – je to výhodné.

Martina: Mládí vpřed. Vždycky se říkalo, že mládež je nositelem pokroku.

Alexander Tomský: To já jsem si nikdy nemyslel.

Martina: A co si myslíte o současných mladých lidech?

Alexander Tomský: Mládež nikdy nebyla vzdělaná. Mládež je mládež – nic ještě neví. Jak může být mládež nějakým pokrokem? To byl odjakživa nesmysl.

Martina: Čeho je tedy pro vás nositelem?

Alexander Tomský: Mládí je mládí. Hloupé mládí. Telata. Co chcete od mládí, prosím vás? Máte je učit myslet, ale školy je indoktrinují. Co s tím naděláme?

Martina: Co s tím naděláme?

Alexander Tomský: Já mám konzervativní děti, páč jsem je konzervativně vychoval.

Martina: V Kanadě máte dceru marxistku.

Alexander Tomský: Ne marxistku, kariéristku.

Martina: Vy jste o ní hovořil jako o marxistce. Jinak bych si to pochopitelně nedovolila.

Alexander Tomský: Ne, já jsem neřekl marxistka. Je tam marxistické prostředí, nebo neomarxistické, progresivní, a ona jde s proudem. Ona se se mnou

o politice vůbec nebaví. A podléhá samozřejmě mnoha věcem.

Martina: Alexandře, vy jste žil v Británii, a když jste mohl, tak jste se vrátil domů. Lidé z Asie, z Afriky vědí, kam utéct. Z Asie a Afriky prchají do Evropy, a z Jižní Ameriky prchají do Spojených států. Řekněte mi, kam má v současné době utéct západní člověk, když chce žít v klidu, normálně, bez všudypřítomné ideologie a kontrolně sledovacího kapitalismu?

Alexander Tomský: Nevím, jestli na světě existuje nějaká oáza klidu a pohody. To opravdu nevím. Možná někde ještě existuje. Opravdu nevím, kde by mohla být. Myslím, že největší bezpečí máme doma. Tady.

Martina: Zatím.

Alexander Tomský: Zatím myslím, že jsme na tom nejlíp. Neumím si představit, kde na tom jsou lidé.

Politici vždycky slibovali, že „bude líp“. Ale teď říkají, že „bude hůř“. To nejde. Až půjde do tuhého, tak my, Slováci, Maďaři, Rumuni, Poláci se nějak ubráníme.

Martina: Myslím si, že zatím Atlantidu ještě hledat nemusíme. Ale přesto se mnoho lidí bojí, že přijde buď nová totalita, nebo válka. Vidíme, že se poměrně ochotně bubnuje, zejména třeba v naší zemi. Řekněte mi, co s tím dělat? A máte stejné obavy? Protože zatím jste řekl, od nás není kam utíkat, máme se dobře. Máte strach?

Alexander Tomský: Já strachem vůbec netrpím. Asi proto jsem také jako mladík odešel do Anglie, kam mě v podstatě vyhnala matka. Ale nevím – obavy...

Martina: „Obava“, to je lepší slovo. Máte obavu o tuto zemi? Máte obavu o střed Evropy? Máte obavu o naše sousedy?

Alexander Tomský: Já mám pocit, že my to ještě tady nějak uhradíme. Jsem v tom trochu optimista. Myslím, že my, Slováci, Maďaři, Rumuni, Poláci, až začne jít do tuhého, že se nějak ubráníme.

Martina: Že se ubráníme nelegální migraci? Green Dealu? Zákazu pohybu? Že se ubráníme digitalizaci všeho? To si opravdu myslíte, že jsme tak odolní?

Alexander Tomský: Všemu se neubráníme. Ale přesto si myslím, že se můžeme ubránit dost. Ale vždycky to je za pět minut dvanáct. Lidé se vždycky bouří za pět minut dvanáct. Nemůžete čekat, že nějaký silný odpor začne už teď. Evropská unie se podle mého soudu začne velmi brzy hroutit.

Martina: A pokud se začne hroutit, nebude to po jejím zhroucení ještě horší?

Alexander Tomský: To nevím. Víte, já strašně nerad předpovídám. Měl jsem jednoho irského profesora, který říkal „Já rád předpovídám, ale až po událostech“.

Martina: K čemu pak vy, politologové, jste, když nepředpovídáte?

Alexander Tomský: My máme popsat minulost. Člověk je taková divná potvora – jak kdysi řekl Chesterton. My se díváme do minulosti, a chceme pochopit, jak jsme se ocitli tam, kde jsme. A do budoucnosti kráčíme pozadu. Máte to v názvu – Kupředu do minulosti. My prostě jdeme zádi k budoucnosti, ale snažíme se pochopit něco z toho, co se stalo, abychom věděli, jak jsme se na to dnešní místo dostali. Je to neologismus, jako když tady nazvali Ústav soudobých dějin. Soudobé dějiny?

Martina: Protimluv.

Alexander Tomský: My nevíme, kam to spěje, ale víme, co se děje. Teď jsme popsali mnoho rysů společenských změn, a tyto změny samozřejmě povedou k reakci. A tato reakce může být velmi tvrdá, násilná, zuřivá. Nevíme. Ale nemyslím si, že v Evropské unii už přešli přes Rubikon. Až teď uvidíme velké problémy. Myslím, že Evropský parlament by se mohl vzbourit. A když ne teď, tak v příštích volbách. Jak naordinovat lidem chudobu? No beztržně nejde. Politici vždycky slibovali: „Ano, bude líp“. Ale teď říkají: „Bude hůř“. To myslím, že nejde.

Martina: Alexandře Tomský, já vám moc děkuji za připomenutí, že do budoucnosti se dá i couvat.

Alexander Tomský: Jinak to nejde. My nevíme, jaká bude, ale obavy bych neměl. Nějak to dopadne.

Golda Meir: Strhující příběh izraelské Železné lady

Petr Nutil

Pocházela z nuzných východoevropských poměrů a už jako dítě zažila pronásledování židů. Přesto se stala jednou z prvních žen na světě, které stanuly v čele státu.

Článek

Golda Meirová, známá jako „Železná lady“ Izraele, byla nejen první a jedinou ženou ve funkci izraelské premiérky, ale také jednou z nejvýraznějších politických osobností 20. století. Její život byl plný dramatických zvratů, jaký je ale pohled za kulisy života ženy, která navždy změnila Izrael?

Chudé dětství na Ukrajině

Golda Mabovitchová se narodila 3. května 1898 v ukrajinsko-židovské rodině v centru Kyjeva v tehdejší Ruské impérii coby jedno z osmi dětí Blume Neiditchové a tesaře Mošeho Jicchaka Mabovitcha. Měla dvě mladší sestry - Sheynu a Tzipke, dalších pět sourozenců zemřelo už v dětství.

Jako dítě zažila zničující sílu bídy a nuzného života a každodenního boje o přežití. Kromě toho byla už jako malá svědkem krutého protizidovského pronásledování. Později ve své autobiografii zmiňuje, že její nejranější vzpomínka z dětství se týkala právě toho, jak její otec zabeďhuje domovní dveře v reakci na zvěsti o blížícím se pogromu. A tento zážitek v ní coby formativní prvek k sionismu zůstal po celý život. Cit.: „Golda si vzpomínala na pocit bezmoci, krčení, strach, bezmoc, a to vše jen proto, že byli Židé, a jako takoví nebyli pod ničí ochranou. Už tehdy si uvědomovala, že jsou jiní, zranitelní a naprosto vydaní na milost a nemilost tomu, kdo jim chtěl ublížit. Již v tomto raném věku pochopila význam pojmu „my“ (Židé) versus „oni“ (gójové-pohané) a tato identita ji provázela celý život.“

Z raného dětství si uchovala další hořké vzpomínky – na bláto, prach a špínu, bažiny a jarní záplavy a vsudypřítomné mouchy. Stala se obsedantně závislou na čistotě, kterou neúnavně vyžadovala od ostatních. Psychologové by mohli tvrdit, že se jedná o jasné znamení absence lásky a vřelosti doma.

Dospívání v Americe a nalezení smyslu

V roce 1905 se Goldin otec přestěhoval do Milwaukee ve Wisconsinu za práci. Následující rok již měl naspořeno dost peněz na to, aby do Spojených států přivedl celou svou rodinu.

Ve čtrnácti letech začala studovat na střední škole a zároveň pracovala na poloviční úvazek. Matka Blume však nabyla dojmu, že její dcera má již dostatečné vzdělání, a proto chtěla, aby školu opustila a vdala se. S tím však Golda nesouhlasila a poté, co jí matka začala hledat manžela, utekla v roce 1913 z domova. V Denveru se seznámila s Morrisem Meyersonem, písmomalířem, litevským židovským imigrantem a svým budoucím manželem. Časem se do Milwaukee vrátila a začala studovat na univerzitě, stala se aktivní členkou mládežnické části sionistického hnutí. Ihned po svatbě v roce 1917 se s manželem chtěla odstěhovat do Palestiny. Kvůli první světové válce se jim to ale povedlo až v roce 1921.

O zápalu pro židovskou otázku, stejně tak i neústupné tvrdosti svědčí fakt, že když ještě v Americe zjistila, že je těhotná, rozhodla se

podstoupit interrupci, neboť jak sama napsala „Závazky k sionismu jí prostě nenechávaly prostor pro dítě.“ Žila a dýchala a bojovala za svůj sen – vznik nezávislého státu Izrael.

Sionismus

Alespoň velmi krátce je třeba vysvětlit výše zmíněný pojem sionismu. O co šlo? Židé žijící mimo Palestinu odedávna usilovali o návrat a tato touha byla vyjádřena v modlitbách. Persekuce Židů v Evropě, která začala už ve 12. století a vyvrcholila jejich vyhnáním ze Španělska v roce 1492, vedla ke stálému proudu uprchlíků, kteří se postupně usazovali ve Svaté zemi. Během 16. století vznikly velké židovské komunity ve „čtyřech svatých městech“ a ve druhé polovině 18. století přesídlila do Svaté země takřka celá chasidská pospolitost. První velká vlna moderní imigrace vypukla po protizidovských pogromech ve východní Evropě v roce 1881.

V té době již existovala sionistická myšlenka, avšak až Theodor Herzl vytvořil politický sionismus – hnutí, které usilovalo o založení, vybudování a udržení židovského státu, národního státu Židů.

Konec britské správy nad Palestinou a zrod politický

Po příjezdu do mandátní Palestiny manželé odešli žít do kibucu, po několika letech se však přestěhovali do Jeruzaléma. Narodily se jim dvě děti. Golda pracovala jako učitelka, zároveň byla aktivní v odborech. Právě tam začala její politická kariéra.

Dostala totiž životní nabídku - práci v Tel Avivu v Radě žen, a Golda neváhala a chopila se této příležitosti – a to přestože se manžel Morris odmítl přestěhovat s ní.

Nová práce ji významně posunula na politickém žebříčku a přinášela jí stále důležitější role, například židovskou pozorovatelku na konferenci v Évianu v roce 1938, která byla svolána k projednání osudu uprchlíků z nacistického Německa. Golda Meir stoupala nezadržitelně vzhůru na společenském žebříčku, obětovala tomu však i čas strávený s rodinou. Později ve svých pamětech k tomu poznamenala, že „existuje typ ženy, která nemůže dopustit, aby jí manžel a děti zúžili obzory.“

Po skončení války se situace zdánlivě navrátila k předválečnému stavu. Sionisté požadovali uvolnění židovského přistěhovalectví, Arabové naopak zakročili proti sionistickým aspiracím. Ve snaze přimět Brity k řešení se radikálnější křídlo židovské organizace Hagany uchýlilo k formě ozbrojeného odporu vůči Britům. Rozsah a síla útoků byl jedním z hlavních důvodů, proč Britové složili svou správu nad mandátem a předali věc k rozsouzení nově založené OSN. Ta rozhodla o rozdělení Palestiny a stažení britských vojáků. Nešlo to však snadno.

S postupným slábnutím britské moci se rozhořovala občanská válka mezi Židy a Araby, která se v měsících a týdnech před koncem mandátu zostřovala a kromě izolovaného násilí a teroristických útoků nabývala ráz konvenční války.

A Goldiny americké zkušenosti a kontakty přišly vhod. Sahrála klíčovou roli při výběru peněz v Americe, které byly později v Evropě použity k nákupu zbraní pro plánovaný vznik státu Izrael. Nezanedbatelnou roli hrály dodávky zbraní z tehdejšího Československa, jakož i dodávky letadel a výcvik vojáků a pilotů v Československu.

Golda se stala jednou z 25 signatářů izraelské deklarace nezávislosti, jež byla podepsána 14. května 1948 a již defacto nezávislý stát Izrael vznik. Hned následující den byl Izrael napaden spojenými armádami Egypta, Sýrie, Libanonu, Zajordánska a Iráku, čímž začala první izraelská válka za nezávislost. Izrael se nejen dokázal ubránit, ale také zvětšil své území o 12 800 km², což je o 21 % více, než mu bylo přiděleno v původním plánu OSN.

Všechny okolní arabské státy poté jednohlasně přijaly „doktrínu tří ne“ – ne jednání s Izraelem, ne uznání Izraele a ne míru s Izraelem.

Nepřátelství pokračovalo Sinajskou válkou, Šestidenní a následnou opotřebovací válkou. Žádná z těchto vojenských akcí však nedokázala Izrael srazit na kolena.

Golda Meir se mezitím stala historicky prvním izraelským vyslancem v Sovětském svazu, později poslankyní a ministryní práce a poté zahraničních věcí. Dne 26. února 1969 zemřel premiér Eškol na srdeční příhodu a strana Ma'arach zvolila Goldu jeho nástupkyní.

Železná lady

Meirová si tento titul vysloužila mimo jiné díky svému pevnému vedení během jomkipurské války v roce 1973, ale také nekompromisní reakcí na teroristický útok na Izraelské sportovce na olympiádě v Mnichově v roce 1972. K tématu Mnichova vřele doporučuji například tento film: Následuje obsah vložený z jiného webu. Zde jej můžete přeskocit.

Přejít před obsah vložený z jiného webu.

V pořadí už pátá arabsko-izraelská válka vypukla 6. října 1973. Koalice Egypta a Sýrie tehdy za podpory dalších arabských zemí zahájila o nejvýznamnějším židovském svátku Jom kipur překvapivý útok na Izraelem okupované oblasti Suezského průplavu a Golanských výšinách. Z čistě vojenského hlediska byl vítězem i této války Izrael. Nejen, že se mu podařilo odvrátit vlastní územní ztráty, ale ještě dokázal v závěru bojů zajistit územní zisky, ovšem při těžkých a z dlouhodobého hlediska neakceptovatelných ztrátách; z politického a globálního hlediska šlo o remízu nebo velmi mírné vítězství arabské koalice, která si své ztráty mohla dovolit.

Mám v srdci jen jedinou modlitbu, aby tohle byla poslední válka. Golda Meier 10. 10. 1973

Meir si díky svému rozhodnému vedení během devatenáctidenní jomkipurské války vysloužila titul „Železná lady“. Válka však také vedla k její rezignaci jen o několik měsíců později. Veřejnost ji vinila ze smrti přibližně 2 700 izraelských vojáků v konfliktu, což byly ztráty, které vrhly stín na vojenský triumf. A přestože její Strana práce vyhrála i následující volby, Meirová sama nebyla schopna sestavit novou vládu a přenechala otěže moci Jicchaku Rabinovi.

Golda Meir zemřela 8. prosince 1978 na následky rakoviny ve věku 80 let.

Ortodoxní Žid překvapí velmi liberálního rabína své obce na nádraží, jak pojíždá v buřtu trejfe - chlebiček se šunkou.

Rabín je poněkud v rozpacích.

„Dívíte se, že jím šunku?“

Na to pravověrný: „Ale vůbec ne, Já se jen dívím, že jste u nás rabínem.“

Když Sára řekla: „Mojše, jseš prostě nejlepší“, Moše si uvědomil, že se někde porovnávalo...“

Americký dárek k vánocům: komise na rušení úřadů - - -

From: "JUDr. Kamil Klečka" lesník

To stojí za přečtení

Najde se u nás takový Elon Musk? K

„Department of Government Efficiency” neboli DOGE je název komise, která bude součástí administrativy Donalda Trumpa a jejím úkolem bude navrhovat rušení zbytečných vládních úřadů a regulací a omezení vládního plýtvání. Jaké jsou dosud zveřejněné informace o jejích plánech? V čele komise DOGE bude stát Elon Musk a republikánský kandidát na prezidenta Vivek Ramaswamy. V rámci amerického Kongresu by měl vzniknout nový podvýbor, který bude DOGE poskytovat nutnou součinnost.

Odkaz na zdroj všech informací na konci článku.

Stačí odvaha

DOGE bude fungovat méně než dva roky a jejím posledním „činem” bude zrušení sebe sama. Termínem pro ukončení činnosti je 250. výročí založení USA, které budou v Americe oslavovat v červenci 2026. DOGE se otevřeně inspiroval reformami, které provádí Javier Milei v Argentině, jemuž se podařilo za jeden rok eliminovat inflaci, dostat státní rozpočet poprvé po mnoha letech do plusu a propustit (<https://www.syrzdarma.cz/...atu>) přes 30 tisíc úředníků. Argentinský prezident se s Donaldem Trumpem a Elonem Muskem setkal osobně v listopadu na Floridě. Heslo argentinských reformů by podle jednoho z tamních novinářů bylo možné definovat takto: „Jděte až na hranici možností. Zrušte všechna privilegia. Není třeba desítek let k provedení reformu. Není třeba dělat ústupky při boji s korupcí. Jediné, co je třeba, je odvaha jednat.”

Oficiální plán

Donald Trump ještě před volbami oznámil svůj plán na omezení nekontrolovatelných státních institucí. Vžila se pro ně přezdívka „deep state”, něco jako „skrytá moc”. Plán Donalda Trumpa mimo jiné zahrnuje: obnovení jeho exekutivního příkazu z roku 2020, jenž umožňuje propustit úředníky, kteří nerespektují nařízení prezidenta”; zřízení „Komise pro pravdu a usmíření”, která odtajní veškeré dokumenty, jež se vztahují k cenzuře (<https://www.syrzdarma.cz/...uru>) a špehování amerických občanů různými státními agenturami; přebudování zpravodajských služeb tak, aby již nikdy nemohly cílit na konzervativní občany, křesťany nebo na politickou opozici; ve spolupráci s Kongresem ustavení nezávislého kontrolního mechanismu s cílem zabránit tomu, aby zpravodajské agentury špehovaly vlastní občany nebo politiky; přemístění části federálních úřadů mimo Washington; zákaz zaměstnávání úředníků z regulačních úřadů firmami, které ty samé úřady regulují (pozn. autora: např. zaměstnávání bývalých úředníků agentury pro kontrolu léčiv farmaceutickými firmami). Tento plán představil Donald Trump ještě před volbami.

Při propouštění vládních úředníků se nová administrativa bude moci opřít o soudní rozhodnutí staré tři roky. Vláda Joe Bidena nemilosrdně propustila všechny úředníky jmenované Donaldem Trumpem, přestože někteří z nich měli jiný typ smluv na dobu určitou. Soud jejich okamžité propuštění posvětil.

Podpora od Nejvyššího soudu

Americký Nejvyšší soud v poslední době přijal dvě přelomová rozhodnutí. V jednom z nich zrušil desetiletí platnou právní doktrínu nazývanou „Chevron” (<https://www.syrzdarma.cz/...cii>), podle které měl v minulosti sám úřad pravomoc vykládat „nejednoznačné definice” v zákonech. Doktrína Chevron dala úřadům obrovskou moc přicházet s „inovativními” výklady zákonů a vyvolala explozi různých doplňujících vyhlásek. Druhé klíčové soudní rozhodnutí vystavilo v roce 2022 stopku zelené byrokracii, která přicházela s dalekosáhlými regulacemi (<https://www.syrzdarma.cz/...ade>) bez souhlasu volených zástupců lidu. Vivek Ramaswamy upozornil, že tato dvě rozhodnutí dávají DOGE pravomoc rušit regulace a úřady, které vznikly, aniž by je posvětil Kongres, tedy lidé, kteří se zodpovídají přímo voličům.

Konec peněz pro neziskovky

Komise DOGE hodlá důkladně revidovat financování nevládních organizací, které od státu dostávají netransparentním způsobem významné částky z peněz daňových poplatníků. Jedná se například o neziskové organizace, které za americké peníze pomáhají ilegálním imigrantům dostat se do USA. Druhou skupinou organizací, na kterou se hodlá komise zaměřit, jsou „neziskovky”, které stát pověřoval činnostmi, jež chtěl ukrýt před zraky veřejnosti. Příkladem může být univerzitní sdružení (<https://www.syrzdarma.cz/...aci>) EIP, které fungovalo jako centrální místo, kam mohli vládní úředníci hlásit to, co se jim nelíbí a co by mělo být cenzurováno.

O úřednících

Podle nedávno zveřejněné zprávy amerického Senátu chodí pravidelně do práce pouhých 6 % státních zaměstnanců a téměř třetina zaměstnanců pracuje na plný úvazek z domova. Průměrná obsazenost vládních budov je 12 % a samotný Washington je podle zprávy „město duchů”. Elon Musk k tomu poznamenal, že pokud se z údajů vyloučí pracovníci ostrahy a údržby, je procento lidí, kteří se dostaví do práce a pracují 40 hodin týdně, na úrovni 1 %. Proto bude jedním z prvních požadavků nové administrativy, aby se úředníci vrátili do svých kanceláří. Joe Biden se snaží úředníky ochránit, a proto uzavřel počátkem prosince s některými odbory dohodu, podle které budou moci pracovat z domova až do roku 2029.

Marketing

Pravděpodobně nejlepším marketingem agentury DOGE je zveřejňování různých ukázek státního plýtvání na svých stránkách. O prvních desítkách případů už se lidé mohli dozvědět. Namátkou:

*trénink diverzity a inkluze v Barmě: 45 milionů dolarů;

*podpora najímání zástupců minorit jako učitelů do škol: 489 milionů dolarů;

*analýza urážlivého chování mezi obézními Hispánci: 600 tisíc dolarů;

*vliv rasismu na onemocnění mozku: 516 tisíc dolarů;

*odhad nesprávně vyplacených plateb ve zdravotnictví v roce 2023: 100 miliard dolarů;

*licenční poplatky za kamufláž na uniformy pro afghánskou armádu: 28 milionů dolarů;

*nezdokumentované financování pro Ukrajinu: 1 miliarda dolarů.

Podle zástupců DOGE je to jen špička ledovce.

Transparentní postup

Veškerá činnost agentury DOGE bude transparentně publikována na webových stránkách. Lidé, kteří by pro ni měli pracovat, budou muset být opravdovými patrioty. Elon Musk práci pro agenturu na platformě X popsal takto: „Těžká práce, uděláte si mnoho nepřátel a odměna je nula. Super nabídka!” Řada lidí již na platformě X zveřejnila svoje životopisy, mnohdy spolu s detailním návrhem reformu v oblastech, ve kterých mají osobní zkušenosti.

Post scriptum

Pozn. autora:

Domnívat se, že americké úřady jsou dramaticky horší než ty evropské nebo že v Evropě státy tolik neplýtvají, by byl obdivuhodný optimismus. Úřad pro rušení úřadů není dárkem jen pro lidi v zemi krále Miroslava, ale i pro ty, kteří žijí v Půlnočním království s jeho nekonečnými zástupy rádců. V moderním světě není možné utajit informace o tom, co se bude dít v zemi za rybníkem, a lidé v Půlnočním království se začnou ptát: „Když to jde tam, proč by to nemohlo jít i tady a na co potřebuje země tolik rádců, kteří nic nedělají a jen si odsypávají do vlastního měšce? Proč by to nemohlo jít rychle? Co vlastně dělá tohle ministerstvo?” Pozitivní příklady táhnou a bude stále obtížnější tvrdit, že Půlnoční království, ve kterém už se nesmí ani zpívat nesprávné písničky, je ta správná cesta vpřed.

SPORT

České hokejistiky šokovaly Kanadu a slaví zlato z univerziády.

20. 1., 23:25 Zrodila se senzace. České hokejistiky při své teprve druhé účasti na zimní univerziádě získaly historické zlato. Na turnaji v italském Turíně ani jednou neprohrály a poté, co vyřadily v semifinále poměrem 3:1 Slovensko, šokovaly ve finále i největšího favorita. Kanadu zdolaly 2:1 v prodloužení. Neuvěřitelnými 51 zákroky zazářila brankářka Julie Pejšová. „Neskutečné. Nechápu, co se stalo. Nejsem ve snu?” rozplývala se v emotivním rozhovoru krátce po utkání.

Karel Poláček

*22. březen 1892, Rychnov nad Kněžnou †21.(?) leden 1945, Gleiwitz

Před osmi desetiletími zemřel spisovatel, novinář a naprosto vyjimečný humorista, který je známý především jako autor humorně laděného románu o přátelství pěti chlapců Bylo nás pět, ale taky třeba Muži v offsidu nebo Načeradec král kibiců, které jsou pro mne filmovou klasikou. A Edudant a Francimor jsou díky večerníčku známí dětem několika generací...

Pan Poláček jsouce židovského původu byl deportován 5. července 1943 do terezínského ghetta a o rok později do koncentračního tábora v Osvětimi. Dlouho se věřilo, že zemřel po příjezdu do tábora. Až v 90. letech se podařilo najít důležitý svědka Kláru Baumöhlovou z východního Slovenska, která potvrdila, že přežil transport z Osvětimi do tábora Hindenburg a potom se účastnil pochodu smrti do tábora Gleiwitz. 19. ledna jej paní Baumöhlová viděla naposled...

"Mnohý ti dá radu, jak přeplavat moře, ale málokterý tě vytáhne z louže.“

Every Single Vaccine' Was Designed 'to Kill'

Frank Bergman Slay News December 8, 2024

A top scientist has issued a warning to the public that “every single shot” of a vaccine produced since 1992 contains cancer-causing material and was designed “to kill.” The explosive statement was made by Dr. Judy Mikovits, a U.S. Centers for Disease Control and Prevention (CDC) whistleblower.

Mikovits lifted the lid on Covid mRNA injections and other vaccines during a bombshell interview with Alex Jones on Infowars.

During the show, Jones and Mikovits discussed a study from renowned cardiologist Dr. Peter McCullough.

McCullough's study linked Covid mRNA “vaccines” to surges in heart failure.

Responding to the study, Mikovits asserted that all vaccines are purposely designed to harm and kill people.

“COVID-19 [and] every single shot since 1992 – hepatitis B, HIV – is a synthetic, is an XMRV.

“COVID-19 – all of a sudden, the edict in January of 2020: ‘Oh, SARS-CoV-2 causes COVID-19 – its’s one virus.’

“No, it’s not one virus – no, it’s the hundreds of variants.”

Jones then asked Mikovits to “talk about motive.”

“Why did the globalists do this?” he asked.

“To kill the vaccine injured,” Mikovits responded.

“And drive another narrative.

“To make everybody forget this wasn’t a coronavirus.

“This was HIV/AIDS – this is and always was.

“One day we decided HIV caused AIDS.”

She also pointed to “corruption at the National Cancer Institute.”

“AIDS is an acquired immune deficiency,” she explained.

“Cancer is an acquired immune deficiency.

“They’ve injected it,” she asserted.

They’ve injected it, unchecked.”

“This always was ‘infection by injection’,” Mikovits added.

After graduating with a PhD in biochemistry from George Washington University, Mikovits spent 22 years working for the National Cancer Institute.

Mikovits had worked on human retroviruses at the National Cancer Institute throughout the late 1980s and early 1990s with her mentor, Frank Ruscetti.

She had published steadily on the activity of the promoter sequences of the retroviruses human T cell leukemia virus and HIV-1.

After changing fields and moving into the private sector, Mikovits became the scientific director of a small private research institute, the Whittemore Peterson Institute (WPI), in Reno, Nevada.

Mikovits once worked under Dr. Anthony Fauci and had the courage to report his unethical HIV/AIDS research.

A New York Times best-selling author, she also wrote three books, two of which – “Plague of Corruption” and “Ending Plague” – cover that topic specifically.

Mikovits has previously warned that Covid shots are actually part of a binary weapon system that was developed by criminals within and outside of the U.S. government.

Billions of people, including millions of Americans, were injected with the Covid mRNA “vaccines,” she warns.

She says those who have received the injection have been the unfortunate victims of an intentional attack on humanity using gain-of-function biological

weapons that were developed in U.S. and Chinese laboratories.

“They released a bomb to attack carbon-based lifeforms,” she said. “The holocaust is rolling forward.”

On that rarest of creatures: a politician who keeps his word

James Allan The Spectator Australia 7 December 2024

Have you noticed how many things today’s politicians do that nobody ever voted for? It goes without saying that no one voted for the lockdown hysteria that included closing schools, making up social distancing requirements out of thin air, throwing darts at a phone book to decide which small (never large) businesses would close, pressuring social media companies to ban and shadow ban sceptics, spending and printing so much money to keep these idiocies going that it exploded asset inflation and transferred huge wealth from poor to rich and from young to old, basically doing more for inequality at home and around the globe than all the pre-pandemic policies of all the right-of-centre parties in the world put together. And multiplied by ten. And all while delightfully being cheered on by the ABC, BBC and CBC. As I said, I don’t recall anyone voting for any of that.

Nor do I recall voters sixty, fifty and forty years ago voting for the sort of mass immigration policies that have led us, in some serpentine way, to the recent riots and protests that could only be described as anti-Jewish and anti-Semitic. (Come on. The sophisticated and Jesuitical attempts to argue that being anti-Israel, the only democracy in the Middle East that abides by far more careful military strictures than the US or Britain did in the second world war, in no way amounts to being anti-Jewish simply aren’t credible when that country’s enemies want to wipe every Jew out of the country. They say so openly. They deliberately park fighters and weapons in schools and hospitals.) Put differently, we have had hard-core multiculturalism shoved down our throats when, had the near-certain ramifications been explained to us, we the punters would never have voted for them.

Or what about the mania in government and big business for hard-core affirmative action under the guise of Diversity, Equity and Inclusion? Did anyone vote for that, with its demand that none of us think in terms of the individual human being but instead in terms of groups? Step one, you bunch people together in terms of their type of reproductive organs or skin pigmentation or when their DNA arrived somewhere on earth. (And why those arbitrary groupings and categories? Why not Christians as a group getting special privileges or ex-military types or working class men?) Step two, you demand statistical equivalence for these arbitrarily selected groups as regards corporate board places or university professorships or anything desirable. (Note that no one ever demands this for undesirable jobs or says that because 95 per cent of deaths at work are jobs held by men therefore we really need to get women into these jobs so that they can die at a statistically equivalent rate. That would be idiotic, right?) And step three is to claim that any statistical divergences are solely the result of discrimination and racism and sexism. It can never be due to people’s differing preferences and abilities and individual work ethics. The result is that we are only allowed to see things through the prism of identity politics and supposed oppression. Did you vote for any of that garbage? I didn’t. But when the Coalition gets into office what do they do about it? Nothing. Nada. Zippo.

And that brings me to Donald Trump’s recent sweeping victory. Establishment conservatives hate the man. My theory is that for many of them it’s because he embarrasses them by trying his utmost to keep his promises. Fourteen years of consecutive Conservative governments in the UK promising to

significantly bring down mass immigration and it only ever went massively up. By contrast Trump tries to keep his pledges, establishment Senate Republicans willing. Mr Morrison wins an election here on the basis of sane energy policies and then out of the blue signs us up to net zero. Did anyone vote for that? Does any sentient being believe that Donald Trump would do that? All the snide and sneering remarks about how boorish and crass he is (and not just by left-wing commentators but by a host of right-wing establishment types too) assume that voters prefer a suave, debonair politician with impeccable manners but no backbone and no willingness to go to the wall for his promises over a Trump-like politician who intends to keep his word to the extent of his available powers. I know which option I want.

Consider this stunning set of poll results. In 2018 young men voted for the Democrats by over 19 points. In 2020 they voted Democrat by over 15 points. In 2022 it was the Dems by over 1 point. And in last month’s election? Young men voted for Mr Trump and the Republicans by over 13 points. That means that in six years young men have moved 32 per centage points to the right. And that was largely due to Mr Trump – not the Karl Rove type of advisor class policies or because of a candidate like John Pesutto. No, it’s because of such things as Trump’s promising to get rid of DEI everywhere he can. And just by being elected it’s happening already with Walmart and other big companies last week ditching DEI. Likewise, Trump’s cabinet nominees are promising to eradicate it from the federal government and the military. Young, white, working-class men have been some of the most disadvantaged people over the last quarter-century. So going back to a merit-based view of the world is political gold.

Here’s another way of putting all this. Unlike politicians for much of the last half-century, Donald J. Trump is trying to do what his voters voted for. No caving in to a legacy media that US surveys show have only four per cent Republican-leaning journalists. No caving in to the bureaucracy (because, again, Washington DC voted 93 per cent for Kamala). And best of all, Trump simply did not listen to the advisor class that surrounds conservative politicians in the Anglosphere. Remember all the talk of how any other Republican candidate would do better in the election from the likes of, well, just about all conservative talking heads? Well, we know that was simply wrong. In all seven swing states Trump outperformed the down-ticket Senate and House candidates. He brought out voters the usual suspects could not. Why? Well, he’s brave in doing all that he can to keep his promises. And he fights the culture wars. And he seems to have an instinctive respect for free speech. Where do I sign up?

Compare that to the Coalition’s disgraceful support for the under-16 social media ban Bill. This is possibly the dumbest call Dutton could have made. And from all accounts it was a Dutton captain’s call. Why? In practice this thing will either collapse into meaningless ‘tick this box if you’re over 16’ or it will make everyone sign up online to what is step one of a digital ID. Can’t the Libs see that after their warm embrace of lockdown thuggery and fear-mongering all sorts of the base, their natural voters, don’t trust them? Dutton had moved most of these voters back home and then in one steroidally stupid choice – made worse by past Coalition appointees who’d operate this thing – he threw it all away. Can you imagine what the government would have done to lockdown and vaccine sceptics were digital ID in place? I can.

And here’s the really depressing bit. Only Senator Matthew Canavan and Senator Alex Antic thought principle outweighed career prospects and were brave. Don’t talk to me about Trump being flawed.

As a politician he’s orders of magnitude better than what the Liberals and Nationals offer up to us in this country.